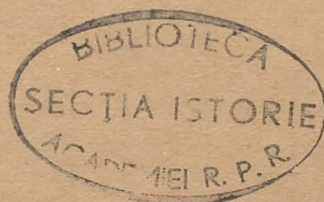

TABLA DE MATERII

A ZIARULUI

CURIERUL JUDICIAR

PE ANUL 1899

BUCUREȘCI

Editura Tipografiei Ziarului CURIERUL JUDICIAR, S. Grigorescu, Str. Carol I No. 19

1901

Legea contabilității statului din 1893			Legea din 12 Aprilie 1881 pentru vânzarea bunurilor statului			Condițiile generale de arendare a moșiilor Epitropiei Sf. Spiridon din Iași			Regulamentul portăreilor			Legea mărcilor de fabrică			Codul Calimach			Art.	No. Z.	Pag.		
Art.	No. Z.	Pag.	Art.	No. Z.	Pag.	Art.	No. Z.	Pag.	Art.	No. Z.	Pag.	Art.	No. Z.	Pag.	Art.	No. Z.	Pag.					
120	37	306	11	23	182	3	28	219	34	16	125	4			15	3	19	379				
216			27	209					79			6	16	123	44	380	917	44	380			
Legea sanitară			Condițiile de vânzare de lemne din pădurile statului			Legea cumulului			Legea din 1895 pentru mărirea razei Bucureștilor			Convenția consulară cu Italia			33			44	380	1517	27	214
119	5	37	7	32	259	1	43	372	11	26	205	22	8	61	39	44	380	1518				
130	8	62	Legea din Iulie 1899 pentru păsurea arendașilor statului			Legea repausului duminical			Legea de la 19 Mai 1883 pentru exploatarea căilor ferate române			Codul Caragea			38			3	19			
133	37	306				6			11			40			41	44	380					
177	29	228	8	23	182	Legea repausului duminical			Legea de la 19 Mai 1883 pentru exploatarea căilor ferate române			Art. Cart. Cap. N.Z. Pag.			42			3	19			
Legea din 31 Martie 1868 pentru vânzarea bunurilor statului			—	37	305	11	39	340	2	26	207	1	III	V	22	172	43					
												7	VI	I	11	172						

JURISPRUDENȚĂ ROMÂNĂ

A

No. ziar. Pag.

No. ziar. Pag.

Abus de încredere: Când un perceptor fiscal este dat în judecată pentru delictul de abus de încredere, fiind că în calitatea sa de perceptor a primit de la diferiți locuitori sume de bani în comptul datoriei lor către stat și către Creditul agricol, sume ce le-ar fi oprit în folosul său, fără a da acelor locuitori convenițele chitanțe, și când dânsul invoacă în apărarea sa, înaintea Curței de apel, un certificat liberat de percepție care constată că acei locuitori, pentru sumele plătite, au primit chitanțe din condica percepției și că au fost chiar descărcați în roluri, și Curtea de apel se mărginește a declara că o asemenea probă e făcută prea târziu, fără a ține seamă de cuprinsul aceluși certificat, și fără să motiveze pentru ce o asemenea probă nu mai putea fi făcută înaintea sa, prin aceasta Curtea de apel nesocotește dreptul de apărare și deciziunea sa este casabilă. 25 199

Accidente pe căile ferate: Direcția generală a căilor ferate este răspunzătoare pentru accidentele provenite din cauză că funcționarii ei au nesocotit regulamentul relativ la orele de serviciu.

Ast-fel când un frânar cade în timpul mersului trenului și și găsește moartea strivit fiind de roatele vagoanelor, direcțiunea este răspunzătoare dacă se constată că locul unde sta frânarul nu era protegiat printr'un grilagiu menit a preîntâmpina accidentele de cădere și că funcționarii însărcinați cu pornirea și mergerea trenului au nesocotit regulamentul relativ la orele de serviciu impunând aceluși frânar o muncă excesivă prin numărul prea mare al orelor de lucru . . . 26 208

Acte antidatate: 1. Antidatarea făcută în scop de a fraudă legea și de a eluda măsurile de protecțiune edictate de dânsa în favoarea incapabililor, constituind un mijloc de a disimula fraudă, partea este în drept, după dispozițiunile art. 1203 Cod civil, să dovedească alegațiunile ei prin toate mijloacele de probațiune chiar prin simple presupțiuni, căci asemenea acte prin scopul ce urmăresc nu se sêvêrșesc față cu martorii nici nu se constată prin contra înscrisuri, și nu e nevoie să existe

mai multe presupțiuni precise, grave și concordante, judecătorul putându-și întemeia convingerea pe o singură presupțiune gravă și precisă, având în constatarea faptelor și aprecierea împrejurărilor o putere suverană.

2. Fapta de a antidata o cambie, sêvêrșită din slăbiciune, ușurință sau inexperiență și fără să fie însoțită de vre-o circumstanță constitutivă de manopere dolosive și frauduloase, nu constituie un quasi-delict și nu ridică incapabilului dreptul de a cere nulitatea obligațiunei sale în potriiva purtătorului cambiei.

3. Sentința ce pronunță punerea sub un consiliu judiciar a unui prodig, nu are de efect de a face ca toate obligațiunile purtând o dată anterioară să fie presumate antidatate. Aceasta rezultă din aceea că: 1) fraudă nu se presupune; că actele sub semnătură privată, recunoscute de acela căruia i se opune, având aceiași putere doveditoare ca și un act autentic (art. 1173 Cod civ.) între cei ce l'au subscris, face credință despre data ei în potriiva obligatului ca și în potriiva consiliului judiciar care, după art. 1182 din Codul civil, nu este un terțiu lață de prodig; că această teorie e conformă și art. 57 din Codul de comerț, referitor la data unei cambii, bilet la ordine precum și în girurile lor 12 93

Act de comerț: Vânzarea și cumpărarea de produse sunt acte de comerț, și se judecă dupe legea comercială, ast-fel că este casabilă hotărîrea instanței judecătorești care omite a se pronunța asupra comercialității cerută de o parte 27 211

Acte de executare: 1. Autoritatea lucrului judecat rezultă din hotărîri pronunțate în materie de jurisdicțiunii contențioase. Actele de executare făcute de supleantul delegat de tribunal și confirmate în urmă de instanțele judecătorești constituie autoritate de lucru judecat între părți și nu poate da loc la un nou proces, de cât când s'ar dovedi că obiectul nu se mai stăpânește conform actelor definitive executorii.

2. Dolul și fraudă invocată în potriiva autorității lucrului judecat și a actelor de executare nu se poate opune mai târziu, ci numai în momentul în care era în discuție împărțea

	No. ziar.	Pag.
și executarea hotărîreii, mai ales cînd instanța de fond constată că timp de 30 de ani cît a durat procesul între părți nu s'a ridicat în instanță nici o obiecțiune de fraudă și dol	15	115
Acte de stare civilă. Lipsa sau pierderea registrelor de stare civilă se va putea dovedi atît prin dovezi scrise cît și prin martori, și în atare cas, odată dovedită lipsa, pierderea sau distrugerea unor asemenea registre, căsătoriile, nașterile și încetările din viață se vor putea dovedi atît prin registre și înscrisuri de ale tatălui și ale mamei încetați din viață, cît și prin martori	24	100
Acțiune în denegarea paternității: Acțiunea în denegarea paternității vizînd în principal pe copil, a cărui legitimitate se denegă, și hotărîrea avînd a se executa în contra lui, o asemenea acțiune nu poate fi îndreptată în contra mamei, sau numai în contra ei, ci trebuie îndreptată în contra copilului, și dacă acesta este minor, să fie reprezentat în instanță de un tutore special, întru cît între copil și tatăl său sunt interese contrarii	5	35
Acțiune în restituțiune: Acțiunea în restituțiune nu poate fi admisibilă de cît dacă concură următoarele două condițiuni: a) ca suma plătită să nu fi fost datorită și b) ca suma plătită să fi fost plătită din eroare	25	197
Acțiune în revendicare: 1. Nimeni nu poate exercita o acțiune în revendicare cu titlu de erede, cînd nu are sesina, dacă în prealabil nu a cerut și obținut de la tribunal trimiterea în posesiunea acelei averi succesoriale pe care o revendică	4	28
2. Ceata de rezasă, fiind o colectivitate de persoane coborâtoare dintr'un moșnean comun, avînd cu toții drepturi comune, decurgînd din titluri și acte de proprietate privitoare la întreaga obștie sau ceată, moșneanul se respresintă unul prin alții în numele obștiei și pentru obștie; acțiunea introdusă de unul din moșneni în numele obștiei este regulat și valabil introdusă.		
3. Prin schimbarea albiei rîului Prut și trecerea unei porțiuni de teren din Basarabia la România, proprietarii din Basarabia n'au pierdut dreptul la cel pămînt. Ei pot exercita acțiunea în revendicare, fără a li se putea opune calitatea lor de străini, incapabili de a dobîndi imobile rurale în România după Constituțiunea din 1879, întru cît dreptul lor era anterior Constituțiunii din 1879, și dreptul la acțiune era născut în 1877 cînd Prutul schimbase albia sa.		
4. Străinii ce n'aveau un drept dobîndit asupra unui imobil în România, nu pot exercita acțiunea în revendicare. Ast-fel deși art. 502 Cod civ. arată că albia veche a unui rîu se împarte între proprietarii mărginași, aceasta este numai o enunțațiune; că întru cît reclamanții n'au exercitat dreptul în 1877, ei tocmai acum, conform Constituțiunii n'au acest drept	14	111
Acțiuni mobiliare personale: 1. Dreptul celui ce cumpără o pădure spre a o tăia este un drept personal mobil, prin urmare, acțiunile ce decurg din acest drept, nu pot fi de cît tot personale mobiliare.		
2. Acțiunea personală mobilă a cumpărătorului pădurei, nu poate fi îndreptată de cît în contra vînzătorului pădurei, iar nu și în contra acquisitorului moșiei pe care se află această pădure, și în contra căruia nu se poate exercita de cît o acțiune reală imobiliară	23	180
Acțiune posesorie: 1. Acțiunea posesorie cîtă să fie admisă, de îndată ce reclamantul a dovedit cerințele art. 60 din legea judecătorilor		

	No. ziar.	Pag.
de ocoale: I) dacă n'a trecut un an de la turburare sau depozitare; II) dacă înainte de epoca turburării, reclamantul a posedat cel puțin un an; III) dacă posesiunea lui întrunește condițiile cerute de art. 1846 și 1847 din Codul civil.		
2. Imprejurarea că între părți ar exista proces de hotărnicie nu împiedică judecata acțiunilor posesorii	6	47
3. Omisiunea ce o instanță judecătorească face nediscutînd un act propriu de o parte, nu este esențială și prin urmare nu poate atrage casarea hotărîreii, dacă acel act nu era de natură a schimba soluțiunea procesului. Ast-fel, într'o acțiune posesorie, nediscutarea unui act, privitor la însuși dreptul de proprietate, nu constituie o omisiune esențială, întru cît un asemenea act nu ar fi putut avea nici o înrîurire asupra soluțiunii procesului în posesoriu.		
4. Asemănat art. 11 din legea de la 1895, asupra mării razei orașului București, drumurile naționale și județene din interiorul noii raze a capitalei cari, la epoca promulgării legii, se construiau și se întrețineau de stat sau județ, potrivit cu art. 9 din legea drumurilor, au a se reconstrui și întreține de primărie, cu sumele necesare ce se vor înscrie regulat în bugetele statului și județului, datorate fiind comuna să mențină aceste drumuri în lărgimea și zonele prevăzute prin legea drumurilor. De aci rezultă că primăria capitalei are dreptul de administrațiune asupra acestor drumuri iar nuda proprietate aparține statului sau județului, și deci primăria are posesiunea lor, și ca atare poate fi chemată în judecată pe cale de acțiune posesorie, și chiar a fi introdusă în cauză într'o acțiune posesorie intentată de sus menționata lege, însă pendentă încă în urma promulgării acestei legi. Intr'o acțiune posesorie, reclamantul trebuie să dovedească că a avut, înainte de turburare, posesiunea imobilului în prigonire mai bine de un an, și că de la data turburării și până la intentarea acțiunii, n'a trecut mai mult de un an	26	205
Acțiunea publică: De și după art. 45, 58 și 61 Pr. p., plîngerile adresate către procuror vor fi transmise judecătorului de instrucțiune împreună cu requisitorul, totuși cînd se dăduse un requisitoriu cu ocaziunea urmăririi primului faliment, judecătorul de instrucțiune poate procede la instruirea celui de al doilea faliment, întru cît, prin art. 5 Pr. p. se prevede că acțiunea publică poate porni din propria inițiativă a funcționarului competent (procurorul și judecătorul de instrucțiune) și că plîngerea poate fi adresată chiar la judecătorul de instrucțiune	10	76
Adjudecare: Vezi: «Urmărire imobiliară».		
Advocați: Calitatea de avocat al părților litigante nu constituie o incapacitate de a figura ca martor în cauză ce sunt angajați a pleda. Avocatul chemat ca martor poate, după săvîrșirea jurămîntului prestat să refuze mărturisirea faptelor ce i s'au confiat cu ocaziunea exercițiului profesiei sale de avocat.	7	51
Agenți diplomatici și consulari: 1. În România, ofițeri ai stărei civile competenți sunt nu numai funcționarii naționali numiți specialmente pentru aceasta, dar și acei demnitari străini cari dețin, dupe legea lor națională, o asemenea competență și cari sunt autorizați ași exercita funcțiunile pe teritoriul român, precum agenții diplomatici prin primirea scrisorilor de acreditare de către Suveranul României, și ofițerii consulari prin acordarea exequatorului.		

	No. ziar.	Pag.
2. Ofițerii consulari austro-ungari din România posedă competența de stare civilă, însă numai pentru supușii unguri nu și pentru cei austriaci	44	379
Apărătorii la judecătoriele de pace: Asemănat art. 123 din legea judecătorielor de pace din 1896, se acordă dreptul de apărătorii pe lângă judecătoriele de ocoale aceluia carei au funcționat în timp de doi ani cel puțin ca judecător sau ajutor de judecător de pace, grefier de Curte sau tribunal, chiar de nu ar fi titrați, și nu se poate respinge cererea de a fi înscrisi ca apărătorii pe lângă judecătoriele de pace dintr'un județ, a celor ce împlinesc condițiunile de mai sus, pe motiv că densii au obținut deja acest drept în alt județ, sau că nu se simte nevoie de apărătorii pe lângă judecătoriele din județul pentru care s'a făcut cererea, fiind că în acest județ ar fi un număr mare de avocați	33	272
Apel: 1. Poprirea având caracterul unei execuțiuni silite, termenul de apel în contra hotărârilor tribunalului date asupra cererii de validare a unei popriri, este supus aceluiași reguli de procedură espeditivă ca și contestațiunile la execuțiunile silite, adică este de o lună de la data pronunțării sentinței	1	7
2. Cererea făcută la Curtea de apel într'u a se acorda o despăgubire în loc de teren, cum se ceruse la prima instanță, nu constituie o schimbare a obiectului acțiunii oprită de art. 327 Proc. civ.	15	115
3. Curtea de apel este suverană să aprecieze după împrejurările de fapt și după răspunsurile date de apelant dacă acesta a avut intențiunea sa nu de a da mulțumire pe sentința apelată și a renunța, prin urmare, la dreptul de apel	16	123
4. Contestatorul poate pentru prima oară în apel să invoace în sprijinirea contestațiunii sale un mijloc basat pe lipsa de calitate a creditorului urmăritor, căci el constituie un mijloc de apărare, mai ales când intră în formula cererii introductivă	17	134
5. După articolul 40 din legea timbrului, nu se plătește de cât o taxă, când se apelează mai multe jurnale bazate pe un titlu, ce decurge din același fapt generatoriu.		
6. Incheerile camerei de consiliu date în materie de procedură grațioasă voluntară sunt în general acte de simplă administrație, cari nu pot conferi vre-un drept terților. Iar când asemenea acte ar pune în joc interesele terților, pentru ca să fie obligatorii trebuie aduse înaintea jurisdicției contencioase. Nu se pot apela incheerile camerei de consiliu, chiar când ar atinge interesele terților, fără ca densii să fi făcut mai întâiu o cerere la prima instanță, ca să provoace o discuție contradictorie, alt-fel se ridică părțile adverse beneficiul celor 2 grade de jurisdicție	21	167
7. Cererea de a se judeca în apel dacă nu se datorește și de o altă persoană fructele, nu poate fi admisă când nu există o hotărâre în contra acelei persoane, și pentru că este o cerere nouă ce nu poate fi făcută d'adrechtul în apel	28	217
8. Se violează art. 319 și 730 din Pr. civ., când Curtea de apel declară ca peste termen, apelul făcut în ziua ce urmează a unei sărbători bisericesti, conform regulamentului Sf. Sinod, singura lege în vigoare la 1882, când s'a pronunțat acea hotărâre, iar dacă ziua următoare este o Duminecă, cum a fost în specie, apelul e dat în termen, luni	28	220
9. Dacă instanța sesisată de mai multe apeluri nu a pronunțat conexarea lor, fie-care apel și are existența sa juridică a parte, rămânând		

	No. ziar.	Pag.
stăpân fie-care pe apelul său, cu dreptul a' l susține, retrage sau abandona, și numai atunci apelurile conexabile devin unite și procedura comună pentru toate, când instanța sesisată de acele apeluri pronunță conexarea lor, căci numai în acest cas și numai ast-fel se leagă instanța între toți apelanții. Așa dară, până la conexarea, actele de procedură urmate într'un apel, nu pot avea nici o înrîurire asupra altui apel	32	260
10. În apel nu se poate ridica excepțiunea neadmisibilității cererii de intervențiune dacă nu a fost ridicată la prima instanță	32	262
11. În apel nu se poate cere procentele dacă nu au fost cerute la prima instanță.	32	265
12. O ordonanță de adjudecare nu poate fi considerată ca o hotărâre judecătorească de oarece ea se redactează fără concursul părților și fără notificare către părți, ast-fel că în contra ei nu poate să existe nici un drept de apel.	34	280
13. Cărțile de judecată achitătoare, pronunțate de judecătoriele de ocoale în materie de contravențiunii polițienești, nu sunt susceptibile de apel, într'u cât nici un text de lege nu dă un asemenea drept nici părții civile nici ministerului public	37	304
14. Principiul care guvernează întreaga procedură penală este ca inculpatul să fie pus în cunoștință de ori-ce act al instanței care'l judecă, pentru ca el să fie în măsură a se bucura de dreptul de apărare. Dacă în art. 198 Proc. penală se prevede că aceste acte se vor comunica la domiciliul inculpatului, legiuitorul a avut în vedere faptul obicinuit că inculpatul este la domiciliul său, nu însă și atunci când el este deținut undeva în țară sau în străinătate, în care cas comunicarea trebuie să se facă la locul unde el este deținut și care era cunoscut. Prin urmare, dacă prevenitul era deținut la Londra, comunicarea hotărârei trebuia să se facă acolo, sau în ori-ce cas, pentru calcularea termenului de apel, trebuia să se adauge câte o zi pentru fie-care 2 miriametri din distanța da la acel oraș	39	337
15. În materie corecțională, cererea de apel se poate face și oral și înscris, printr'o petițiune care poate fi scrisă și subscrisă, pentru apelant, și de o altă persoană; numai petițiunea coprinzătoare de mijloacele apelului trebuie să fie semnată de însuși apelantul sau de un împuternicit al său al cărui mandat să fie anexat la petițiune. Ast-fel este casabilă decisiunea Curței de apel care anulează un apel pe motiv că declarațiunea de apel n'a fost semnată de însuși apelantul sau de un împuternicit al său al cărui procură să fie anexată la cererea de apel	41	352
Aprecierea instanțelor de fond: Vezi «Casație» Arendașii statului: Când legiuitorul, prin legea din 10 Iulie 1899 făcută în scop de a înlesni arendașilor statului numai plata arendei din anul curent acordându-le facultatea a o plăti în 12 rate egale în loc de 4 câșturi cum prevedea contractul de arendare, a dispus ca contractele de arendare a aceluia ce vor beneficia de plata arendei în 12 rate să fie prelungite până la 1 Aprilie 1903 în cazul când termenul ar expira mai înainte, a înțeles a acorda prelungirea contractului numai la acei arendași cari cari la data promulgării acestei legi erau arendași cu drept de a exploata în anul viitor 1900, iar nu și aceluia cari în baza noilor licitațiuni anterioare menționatei legi, și conform contractelor de arendă, au încelat de a mai avea acest drept	37	305
Autoritatea lucrului judecat: 1. Autoritatea lucru-		

	No. ziar.	Pag.
lui judecat rezultă numai din o hotărîre rămasă definitivă și care trebuie produsă în instanță de către parlea ce o invoacă	4	47
2. Autoritatea lucrului judecat rezultă din hotărîri pronunțate în materie de jurisdicțiunii contencioase. Actele de executare făcute de supleantul delegat de tribunal și confirmate în urmă de instanțele judecătorești constituie autoritatea de lucru judecat între părți și nu poate da loc la un nou proces, de cât când s'ar dovedi că obiectul nu se mai stăpânește conform actelor definitive executorii	15	115
3. Dolul și fraudă invocată în potriua autorității lucrului judecat și a actelor de executare nu se poate opune mai târziu, ci numai în momentul în care era în discuție împărțea și executarea hotărîrei, mai ales când instanța de fond constată că timp de 30 de ani cât a durat procesul între părți nu s'a ridicat în instanță nici o obiecțiune de fraudă și dol	15	115
4. Efectele hotărîrei date în posesoriu nu se pot opune ca lucru judecat în petitoriū	27	212
5. Nu există lucru judecat când ambele procese nu au acelaș obiect și aceiași cauză. Ast-fel sentința dată asupra unei contestațiunii la tabloul de ordinea creditorilor unui falit, nu poate fi invocată și opusă ca lucru judecat vînzătorului care cere să i se constate privilegiul său asupra mărfurilor și mobilelor vîndute falitului și neplătite, și aflate încă în posesiunea acestuia, a falitului	32	262

B

Bancrută : 1. Fapta comerciantului de a cumpăra imobile pe numele femeii ca fiind cumpărate cu bani dotali, pe când era ca din banii săi, constituie o sustragere din activ, calificată de faliment fraudulos și pasibil de penalitatea prevădută la art. 878 Cod com.		
2. Pentru ca un creditor al falimentului să fie pasibil de penalitatea prevădută la art. 879 Cod com. se cere : Ca presiunea să se fi esercitat asupra falitului în vederea concordatului adică creditorul să fi pretins sau primit supra-quotă pentru a îi da vot favorabil sau mai bine pentru a îi inlesni votarea concordatului și că acest fapt să se fi petrecut anterior concordatului, textul art. 879 Cod com., vizând o speculă în vederea votărei acestui concordat. Prin urmare când polițele s'au dat în urmă, cum se constată din dată, aceasta nu constituie un delict, ele putând fi date de falit în urmă pentru a repara pagubele pricinuite prin falimentul său	10	76

Besman : vezi : «Embatic».

Bilete la ordin : 1. Asemănat art. 184 din vechiul Cod comercial, acțiunile derivând din biletele la ordin, iscălite de comercianți, sau făcute pentru fapte de comerț, se prescriu prin cinci ani.

De aci rezultă că pentru ca această prescripțiune cincinală să fie aplicabilă, cată ca biletul la ordin să fie sau iscălit de un comerciant sau făcut pentru fapte de comerț, căci numai ast-fel și capătă acest act comercialitatea, și prin urmare, când cel ce semnează un bilet la ordin nu este comerciant, sau nu este făcut pentru un act de comerț, atunci biletul la ordin este un act civil, și deci un atare act este supus prescripțiunii de drept comun, adică celei de 30 de ani.

2. Faptul că o persoană, la o anume epocă, a iutreprins, în mod isolat, câte-va lucrări de natură comercială, aceasta nu îi poate conferi calitatea de comerciant, așa că biletele la ordin semnate de dînsa în urma săvîrșirii acelor acte, și pentru alte afaceri, nu se prescriu prin cinci ani.

3. După noul Cod comercial, acțiunile derivând din biletele la ordin, trebuie introduse înaintea tribunalului comercial, chiar dacă acele bilete au fost semnate sub vechea legiuire comercială de o persoană necomerciantă.	29	229
--	----	-----

Vezi și : «Cambie».

C

Calomnie : Pentru existența unei denunțări calomnioase se cere o înscrisă denunțare prin care să se acuse o persoană că ar fi comis o faptă supusă pedepsei, și această denunțare să fie făcută cu știință că acușațiunea ce se aduce prin ea este mincinoasă

38	333
----	-----

Calitatea de cetățean român : Vezi : «Naționalitate».

Cambia : 1. Cu drept cuvînt se respinge, ca inutilă, dovada cu martori spre a se stabili că toate polițele protestate au fost achitate, pentru că faptul protestărei polițelor dovedește încetarea plăților, mai ales când pe lângă acestea erau și alte împrejurări avute în vedere

11	86
----	----

2. Dacă în principiu, nulitatea unei cambii pentru cauză ilicită sau dol nu poate fi opusă terțiului purtător de bună-credință, acea rezultând din incapacitatea subscriitorului, fie și disimulată, poate fi opusă terțiului purtător de bună-credință, pentru că obligațiunea fiind viciată în esența ei, transmisiunea ei prin gir către o terță persoană nu poate avea virtutea de a consolida în mânele acestuia o datorie atinsă prin un asemenea viciu latent ; teoria contrară ar face ca incapabilii să se bucure de o protecțiune mai mult nominală de cât efectivă, ast-fel că între interesul terțiului purtător de bună credință a unei cambii, acest din urmă să prevaleze.

3. Fapta de a antidata o cambie, săvîrșită din slăbiciune ușurință sau inexperiență și fără să fie însoțită de vre-o circumstanță constitutivă de manopere dolosive și frauduloase, nu constituie un quasi-delict și nu ridică incapacibilului dreptul de a cere nulitatea obligațiunii sale în potriua purtătorului cambiei.

12	93
----	----

4. Cambiile emise de prodig, în timpul cât se află sub un consiliu judiciar, fără asistența consiliului, ce sunt antidatate, în scop de a fraudă legea și de a paralisa efectele decisiunii justiției, fiind pătate de dol și lipsite de cauză sunt nule. Acțiunea în nulitate exercitată de incapabili, ajunși la majoritate, sau, reprezentanții lor legali în timpul incapacității pentru angajamentele lor, nu impune acelor care o exercită îndatorirea de a întoarce acea ce a primit, de cât dacă se stabilește că au profitat de aceia ce li s'au dat. Această regulă prescriasă de art. 1164 din Codul civil pentru minori, interziși și femei măritate, se aplică și prodigului pus sub consiliu judiciar, fiind identitate de motive

12	93
----	----

Captațiune : Vezi : «Donații» și «Testamente».

Casație : 1) De și instanța de fond, în materie de daune-interese, are prin chiar natura lucrurilor o mare latitudine în aprecierea cuantumului daunelor și dacă în principiu această apreciere scapă de censura casațiunii ca cesțiune de fapt, acest drept însă nu scutește pe instanța de fond d'a îndeplini cerințele esențiale ale orî cărei hotărîri judecătorești, de a arăta motivele de drept sau de fapt pe care își întemeiază aprecierea cuantumului căci numai cu modul acesta se poate vedea dacă elementele de apreciere pe cari s'a basat instanța de fond, nu sunt lipsite de un temei legal, sau nu conține erori grave de fapt, în cari casuri hotărîrea dată ar fi supusă censurii Curței de casație.

Ast-fel, în asemenea cas, lipsa de motivare atrage nulitatea hătărîrei.

2	12
---	----

	No. ziar.	Pag.		No. ziar.	Pag.
2. Când un perceptor fiscal este dat în judecată pentru delictul de abus de încredere, fiind că în calitatea sa de perceptor a primit de la diferiți locuitori sume de bani în comptul datoriei lor către stat și către Creditul agricol, sume ce le-ar fi oprit în folosul său, fără a da acelor locuitori cuvenitele chitanțe, și când dânsul invoacă în apărarea sa, înaintea Curții de apel, un certificat liberat de percepție care constată că acei locuitori, pentru sumele plătite, au primit chitanțe din condicta percepției și că au fost chiar descărcați în roluri, și Curtea de apel se mărginește a declara că o asemenea probă e făcută prea târziu, fără a ține seamă de coprinsul celui certificat, și fără să motiveze pentru ce o asemenea probă nu mai putea fi făcută înaintea sa, prin aceasta Curtea de apel nesocotește dreptul de apărare și decisiunea este casabilă.	25	199	credință și una făcută cu intențiunea frauduloasă pentru a creia un prejudiciu	28	220
3. Se săvârșește o eroare grosieră de fapt și un exces de putere, când o Curte de apel, contrar cu arătările părților și cu actele exhibate de dânsese, basându-se pe o mărturisire pe care o scindează ea de constant faptul că intimatul la facerea tabloului, avea a lua suma de 10,013 lei. Este fără temei argumentul Curții că intimatul în apel nefăcând contestație la tabloul ce fixase la suma 10013 lei a rămas definitiv fixată contra lui, întru cât, judele comisar îi dăduse toată suma ce o cerea, fără a îi reduce nimic, așa că nu avea nici un interes să facă contestație. De asemenea este neîntemeiat argumentul Curții că tribunalul ar fi dat intimatului în apel o sumă mai mare de cât i se cuvenea, când din potrivit, luându-se de bază arătările părților și actele exhibate, tribunalul îi au atribuit o sumă mai mică de cât aceia trecută în tablou.	26	204	10. Venzarea publică pentru eşire din indivisiune ne fiind de cât o convențiune făcută de părți sub privigherea justiției, iar nu un conflict între interese opuse, în asemenea cas ordonanța de adjudecare nu este susceptibilă de recurs în casațiune ci numai calea acțiunii principale este acordată în contra ei. . . .	34	280
4. Omisiunea ce o instanță judecătorească face ne discutând un act propriu de o parte, nu este esențială și prin urmare nu poate atrage casarea hotărârii, dacă acel act nu era de natură a schimba soluțiunea procesului. Ast-fel, într'o acțiune posesorie, nediscutarea unui act, privitor la însuși dreptul de proprietate, nu constituie o omisiune esențială, întru cât un asemenea act nu ar fi putut avea nici o înrîurire asupra soluțiunii procesului în posesoriu.	26	205	Confirmațiunea fiind neadmisibilă în cazul unui pact succesoral și prescripțiunea din art. 1900 din Codul civil neaplicabilă, omisiunea ce o instanță judecătorească ar face nepronunându-se asupra unui asemenea mijloc de apărare este esențială și deci atrage casarea hotărârii.	34	280
5. Instanțele de fond sunt suverane și în drept să interpreteze convențiunile părților, în tot-d'una când nu denaturează clausele clare și precise din ele.			Căsătorie: 1. Soțul poate da un imobil al său în schimbul imobilului dotal al soției sale, cu aprobarea tribunalului și pentru aceasta nu este nevoie de un act formal de schimb când cererea de aprobarea schimbului a fost făcută de ambii soți și tribunalul a aprobat această cerere.		
6. În ceea ce privește interpretarea clauselor puțin clare ale unui contract, instanțele de fond sunt suverane să aprecieze elementele din cari și-au făcut convingerea, și această apreciere scapă censurei Curții de casațiune.			2. Prohibițiunea schimbului între soți, se referă numai la actele făcute prin bună învoială cari ascund liberalități irevocabile, iar nu la un schimb făcut cu controlul și aprobarea tribunalului după toate regulile prescrise de lege	2	14
7. Gravitatea faptelor invocată ca constituind elementele dolului fiind o cestiune de constatare de fapte, este cu totul lăsată la aprecierea instanțelor de fond.	27	212	3. Româncă măritată după un străin perde calitatea de româncă, și capătă naționalitatea soțului său (art. 17 și 19 din Cod civ.)	7	51
8. Instanța de fond este suverană întru a constata dacă un fapt ilicit, și care constă în afirmarea că nu datorește o sumă de bani, pentru care se făcuse în un timp somațiunii, iar mai târziu, poprire, când mai ales nu se dovedește că negațiunea ar fi fost mincinoasă.			4. În principiu, doi soți străini, căsătoriți în țară străină, fără a face contract matrimonial, nu sunt presupuși că au adoptat regimul matrimonial care e de drept comun în legislațiunea țării lor. Aceasta e o cestiune de voință sau intenție a părților.		
9. Când Curtea de fond constată în fapt că partea n'a întrebuințat mijloace ilicite în scop d'a cauza un prejudiciu părții adverse, terțiul în mâna căruia, nu se făcuse poprire prin îndeplinirea formalităților prevăzute la art. 455 și urm. Pr. civ., nu este obligat a refusa plata datoriei sale către creditor, mai ales când Curtea de apel constată că plata se făcuse cu bună credință, și prin aceasta Curtea a făcut deosebirea între o plată de bună			5. Legea personală a soțului, ca lege comună, pentru stabilirea regimului matrimonial, în lipsă de contract, se aplică numai când circumstanțe speciale în momentul căsătoriei permit a se presupune că aceasta era intenția părților.		
			6. Regimul legal matrimonial al României este cel parafernă, prin urmare soția nu este admisă a pretinde un drept de proprietate asupra averii câștigate de soț în timpul căsătoriei	15	118
			7. Legiuitorul român introducând în anul 1865 de o dată căsătoria civilă obligatorie, fără a mai recurge la un regim de tranzițiune în care căsătoria civilă să fie numai facultativă și coordonată celei religioase, urmează că dar căsătoria între doi străini, săvârșită în România numai înaintea preotului religiunii părților, fără să fie precedată de căsătoria civilă, nu este valabilă și nu poate conferi contractanților, după legile române, caracterul de soți legitimi, întru cât pentru căsătoriile contractate în țară străină, contractanții trebuie să se conformeze, în ce privește formele matrimoniale esteriore, dispozițiilor așezate întru aceasta de legislațiunea statului respectiv	44	379
			Cens: Vezi: «Drept electoral».		
			Cercetarea maternității: Vezi: «Filiațiunea».		
			Cestiuni de fapt: Vezi: «Casație».		
			Cete de moșneni: Ceata de rezași, fiind o colectivitate de persoane coborâtoare dintr'un moș comun, având cu toții drepturi comune, decurgând din titluri și acte de proprietate privitoare la întreaga obștie sau ceată, moșneanul se reprezintă unul prin alții în numele obștiei și pentru obștie; acțiunea introdusă de unul din moșneni în numele obștiei este regulat și valabil introdusă	14	111
			Citațiuni: În principiu, cel chemat în judecată trebuie să fie citat la domiciliul său real, și		

numai prin excepție se admite a fi citat la alt domiciliu, când adică însuși a convenit de s'a ales acel domiciliu.

In acel cas obligațiunea prin care o persoană și alege un domiciliu, trebuie să fie valabilă adică să îndeplinească toate formele ca să poată fi luată ca o dovadă contra celui a cărui se opune.

Ast-fel, obligațiunea prin care un debitor și alege domiciliu la casa creditorului pentru executare, dacă este făcută prin act sub semnătură privată, trebuie să fie scrisă și subscrisă în totul de dânsul, sau dacă este numai subscrisă de dânsul, atunci trebuie să adauge cu mâna sa, de-asupra semnăturii cuvintele «bun și aprobat» 24 191

Cheltuieli de judecată: Partea câștigătoare într'un proces are dreptul să ceară cheltuielile de la partea adversă 42 365

Comercianți: 1. Este comerciant acela care face în mod obicinuit fapte de comerț, anume arătate în art. 3 al Codului de comerț. Singurul fapt de a fi vândut odată petriș din propria sa carieră (chiar dacă această carieră a fost exploatată în mod regulat) nu constituie un fapt de comerț și nu conferă respectivului calitatea de comerciant, el nu poate fi deci declarat în stare de faliment 15 119

2. După dispozițiunile art. 1 din vechiul Cod comercial, comercianți sunt aceia cari fac fapte de comerț și au comerțul ca o profesiune obicinuită.

3. Simpla constituire a unei asociațiuni, cum ar fi o societate constituită în scop de a exploata o pădure, fără ca în realitate să se dovedească că scopul asociațiunii este îndeplinit, nu constituie nici odată un act de comerț, după vechiul Cod comercial.

4. Faptul că o persoană, la o anume epocă, a întreprins, în mod izolat, câte-va lucrări de natură comercială, aceasta nu îi poate conferi calitatea de comerciant, așa că biletele la ordin semnate de dânsa în urma săvârșirii acelor acte, și pentru alte afaceri, nu se prescriu prin cinci ani 29 229

Compensațiune: După art. 1143 C. civ. compensațiunea are loc când două persoane sunt datoare una alteia, iar nu când o parte a plătit în mâinele altei persoane, ce era creditor comun, în acest cas având numai acțiunea în repetițiune 28 223

Competință: 1. Contravențiunile la legea sanitară, în ceea ce privește călcarea legii și regulamentelor farmaceutice, pedepsindu-se cu o amendă ce depășește amenda dată pentru contravențiunile de simplă poliție, și cu închiderea farmaciei, nu sunt de competența judecătorielor de ocoale a fi judecate, ci de competența tribunalelor corecționale. 5 37
8 62

2. Succesiunea în care sunt și imobile trebuie regulată de autoritatea țării în care s'a deschis acea succesiune.

Ast-fel când în succesiunea unui străin, se află și imobile situate în România unde s'a deschis succesiunea, numai tribunalele române sunt competente a regula această succesiune, atât pentru imobile cât și pentru mobile, și a rezolva contestațiunile ivite între părți, fiind singurele chemate a aplica legile statutului personal sau real, iar nu consulul țării cărui aparține decuș, întru cât consulul nu are de cât o competență de natură pur grațioasă și nu poate tranșa contestațiunile dintre părți. 8 61

3. Regula: *electa una via...* și are aplicațiunea sa, ori de câte ori, o parte sesizează o instanță și în urmă se adresează la alta.

4. Dacă însă partea lezată s'a adresat mai întâi

tribunalului Comercial și acesta și-a declinat competența, rezervând părții, dreptul de a se adresa la instanța civilă; regula: *electa una via...* nu se mai aplică. În consecință, partea rămâne în drept a se adresa instanțelor represive pentru pretențiunile sale civile. 20 156

5. Legiuitorul, prin art. 124 din legea judecătorielor de pace din 1896, voind a regula conflictul, în privința competenței, între această lege și legile anterioare, s'a ocupat numai de acțiunile cari treceau în competența judecătorielor comunale, și de acelea ce erau pendinte la judecătoriele ce se desființau prin această lege, și din cari unele treceau în competența tribunalelor, iar nici de cum de cele-l'alte acțiuni, cari neapărat că rămân în competența instanțelor unde au fost primite, așa că toate acțiunile cari, la promulgarea acestei legi, se aflau pendinte, în virtutea legilor anterioare, înaintea unei alte autorități de cât aceea prevăzută prin această lege, rămân a fi judecate de acele autorități, cu întinderea și căderea ce se recunoaște acestor autorități prin acele legi.

Ast-fel, toate acțiunile pendinte înaintea tribunalelor de județ, urmand a fi judecate de aceste tribunale, în competența cărora erau după legile în vigoare în momentul introducerii acelor acțiuni, chiar dacă sus citata lege din 1896 le dă în competența judecătorielor de pace 25 196

6. Direcțiunea generală a căilor ferate fiind o delegațiune a Ministerului lucrărilor publice, represintă pe Stat, și deci figurează în numele Statului în acțiunile ce intentă sau i se intentă, și în lipsa unui text expres de lege, competența *ratione loci*, în privința acelor acțiuni, se determină după principiul în virtutea cărui domiciliul Statului fiind pretutindeni și coprinzând întreg teritoriul țării, Statul este bine acționat, în materie personală și mobilă, înaintea orî cărui tribunal român, fără a putea propune excepțiunea de necompetență pe motivul că sediul administrațiunii speciale care'l represintă în instanță s'ar afla într'un loc anume determinat de lege 26 207

7. Chiar când un act este comercial numai pentru una din părți, acțiunile ce derivă dintr'însul sunt de competența juridicțiunii comerciale 27 211

8. După noul Cod comercial, acțiunile derivând din biletele la ordin, trebuiesc introduse înaintea tribunalului comercial, chiar dacă acele bilete au fost semnate sub vechea legiuire comercială de o persoană necomerciantă 29 229

Comunicare de acte: Părțile au dreptul a cere comunicarea actelor cu cari se servă în cauză, și această comunicare este ordonată de lege spre a nu fi surprinse părțile cu acte cari nu le-ar fi cunoscute și ast-fel nu le-ar putea combate și apăra 38 333

Comunități: vezi: «Persoane juridice».

Concordat: vezi: «Faliment»;

Conexare: Dacă instanța sesisată de mai multe apeluri nu a pronunțat conexarea lor, fiecare apel și are existența sa juridică a parte, rămânând stăpân fie-care pe apelul său, cu dreptul a'l susține, retrace sau abandona, și numai atunci apelurile conexabile devin unite și procedura comună pentru toate, când instanța sesisată de acele apeluri pronunță conexarea lor, căci numai în acest cas și numai ast-fel se leagă instanța între toți apelanții.

Așa dară, până la conexare, actele de procedură urmate într'un apel, nu pot avea nici o înrîurire asupra altui apel 32 260

Confirmațiune: Prescripțiunea de 10 ani consfințită

	No. siar.	Pag.
de art. 1900 din Codul civil, fiind o confirmațiune, nu se poate aplica nulității pactului succesoral care, în deosebire de nulitatea donațiunei pentru vicii de formă, nu se poate confirma de părțile interesate nici după mórtea aceluia a cărui succesiune a făcut obiectul pactului	34	280
Consiliu judiciar : 1. Consiliul judiciar poate cere anularea obligațiunilor contractate în timpul când se află sub consiliul judiciar un prodig.		
2. Incapacitatea unui prodig de a contracta fără asistența consiliului judiciar, are aceeași sancțiune ca și în materie de interdicțiune (art. 448 Cod civil).		
3. Cambule emise de prodig, în timpul cât se află sub un consiliu judiciar, fără asistența consiliului, ce sunt antedatate, în scop de a fraudă legea și de a paraliza efectele decisiunei justiției, fiind pătate de dol și lipsite de cauză sunt nule. Acțiunea în nulitate exercitată de incapabili, ajunși la majoritate, sau reprezentanții lor legali în timpul incapacității, pentru angajamentele lor, nu impune acelor care o exercită îndatorirea de a întoarce aceea ce a primit, de cât dacă se stabilește ca au profitat de aceia ce li s'au dat. Această regulă prescrista de art. 1164 din Codul civil pentru minori, interziși și femei măritate, se aplică și prodigului pus sub consiliu judiciar, fiind identitate de motive.		
4. Sentința ce pronunță punerea sub un consiliu judiciar a unui prodig, nu are de efect de a face ca toate obligațiunile purtând o dată anterioară să fie presumate antedatate. Aceasta rezultă din aceea că: 1 fraudă nu se presupune; că actele sub semnătură privată, recunoscute de acela cărui i se opune, având aceiaș putere doveditoare ca și un act autentic (art. 1173 Cod civ.) între cei ce l'au scris, face credință despre data ei în potriua obligatului ca și în potriua consiliului judiciar care, după art. 1182 din Codul civil, nu este un terțiu față de prodig; că această teorie e conformă și art. 57 din Codul de comerț, rețeritor la data unei cambii, biuet la ordine precum și în girurile lor	12	93
Constituirea tribunalului. Asemănat art. 17 din legea de organizate judecătorească, judele de instrucțiune poate fi chemat, în cas de necesitate, la toate lucrările tribunalului, cu dreptul de a'l presida, după vechime, fără ca acest text, de organizare interioară a instanței să ceară menționarea în sentință a cauzelor pentru cari judecătorul de instrucțiune a luat parte la lucrările tribunalului	1	6
Contestațiã : 1. Contestatorul poate pentru prima oara în apel să invoace în sprijinirea contestațiunei sale un mijloc basat pe lipsa de calitate a creditorului urmăritor, căci el constituie un mijloc de apărare, mai ales când intră în formula cererei introductivă	17	134
2. În materie de contestațiune la execuția silită nu există drept de opozițiune: legiuitorul a admis în această materie o procedură excepțională, care nu deschide celui judecat în lipsă calea opozițiunei, ci numai calea apelului făcut în condițiile articolului 402 din Pr. civ.	21	165
3. Pe calea contestațiunei la executare se poate cere anularea chiar a titlului executor, cu alte cuvinte se poate pune în discuțiune dacă hotărîrea sau ori-care alt titlu executor, în baza cărui se face urmărirea, este sau nu valabil.	24	191
4. Contestațiunea este singura cale mai eficace și mai repede prin care terții, ale căror interese se află lovite printr'un act judecătoresc, pot obține, pe cale sumară, recunoașterea drepturilor lor, pentru că nicăeri legea nu le interzice dreptul de contestațiune când li se se-		

	No. siar.	Pag.
questrează sau urmărește sume cari de și ale lor, se găsesc însă în mâna altei persoane	4	32
5. Contestațiile la verificarea creanțelor unui falit se pot face și înaintea tribunalului nu numai înaintea judei comisar	32	262
Contract de căsătorie : Vezi : «Căsătoriã» și «Dotã».		
Contract de transport : Vezi : «Transport».		
Contravenții la condițiile vânzãrilor de lemne din pădurile Statului : Asemănat art. 7 din condițiunile de vânzare de lemne din pădurile statului, cumpărătorul, îndată ce se va pune în sarcina sa vre-o prelinsã pagubã pentru Stat, cum ar fi că ar fi tăiat ei sau prin oamenii săi mai multe lemne de cât cumpărase, și această pagubã s'ar constata și estima de agentul forestier, este dator să plătească imediat suma, căci în cas contrariu se va împlini cu legea de urmãrire, însă îndată ce a depus banii, îi rămâne deschisã calea contestațiunei la casieria generalã (azi administrațiunea financiarã) a județului, cu drept de apel la tribunal, conform art. 20 din legea de urmãrire, și pe această cale de judecatã se bucurã, indiscutabil, de toate drepturile de apãrare constințite de dreptul comun și prin urmãre și de acela de a dovedi că nu densus sau oamenii lui au cauzat vre-o pagubã în pădure abătându-se de condițiunile contractului de cumpãrarea lemnelor	32	259
Contravenții la legea sanitarã : Contravențiunile la legea sanitarã, în ceea-ce privește călcarea legii și regulamentelor farmaceutice, pedepsindu-se cu o amendã ce depășește amenda datã pentru contravențiunile de simplã poliție, și cu închiderea farmaciei, nu sunt de competența judecătorilor de ocoale a fi judecate, ci de competența tribunalelor corecționale	5 8	37 62
Contravenții la legea timbrului : 1. În materie de contravențiune la legea timbrului, există drept de opozițiune, fie din partea contravenientului fie din partea Statului, când au fost judecați în lipsã	2	13
2. În materie de contravențiune la legea timbrului, există dreptul de opozițiune pentru partea judecatã în lipsã	27	210
Contravenții la plata acciselor comunale : 1. Ori-ce infracțiune la plata taxelor de axise trebuie constatată prin procesul-verbal, încheiat în datã după descoperirea ei, ast-fel că este nul dacã este încheiat a doua zi după descoperirea infracțiunei	4	31
2. Agenții vamali, sau agenții comunale, sunt în drept a constata contravențiunile comise la legea vamalã sau la legea și regulamentul pentru constatarea, perceperea și urmãrirea veniturilor comunale, numai în cas de flagrant delict; în cât privește infracțiunile comise mai din'nainte, însă de mai puțin de un an, ei nu au dreptul să instrumenteze, ci trebuie să se adreseze ministerului public pentru a obține o «informațiune judiciarã».		
Prin «informațiune judiciarã» legiuitorul n'a înțeles autorizațiunea ori delegațiunea datã de parchet agenților axiselor de a constata ei infracțiunea, ci a înțeles că instrumentarea însăși, constatarea, să fie condusã de ministerul public sau judecătorul de instrucțiune.	8	63
3. Prin efectul devolutiv al apelului, instanța de apel fiind datoare a judeca afacerea în fond, este casabilã cartea de judecatã când judecătorul de pace, judecând un apel în materie de contravenție la plata acciselor comunale, admite apelul și apără pe contravenient de veri-ce penalitate, pe simplul motiv că accizarul a fost lipsã, când judecătorul era dator să constate dacã procesul-verbal de contravenție conținea sau nu nulități rezultând din omisiunea formalităților prescriste de lege		

pentru constatarea infracțiunilor, și numai ast-fel să se admită sau să se respingă apelul. 25 197

4. Procesul verbal de contrabandă constatată de acsizar și întărit de primărie, se anulează numai atunci când se constată de către judecător în apel, că nu e făcut în formele prescise de lege pentru constatarea unor asemenea infracțiuni. — Judecătorul deci, e obligat să facă această constatare, chiar în absența acsizarului. Alt-fel, admitând apelul pe simpla considerațiune că acsizarul nu se presintă pentru a și susține imputările, dă o hotărâre nemotivată și violează legea și regulamentul pentru constatarea, perceperea și urmărirea veniturilor comunale. (art. 8 din lege și art. 119, 120 și 121 din regul.) și legea generală a vămilor, art. 191, 192 și 193). 40 345

Contravenții polițienestii: Cărțile de judecată achitătoare, pronunțate de judecătoriele de ocoale în materie de contravenții polițienestii, nu sunt susceptibile de apel, întru cât nici un text de lege nu dă un asemenea drept nici părții civile, nici ministeriului public. . . . 37 304

Contravenții vamale: Agenții vamali, sau agenții comunali, sunt în drept a constata contravențiunile comise la legea vamală sau la legea și regulamentul pentru constatarea, perceperea și urmărirea veniturilor comunale, numai în cas de flagrant delict; în cât privește infracțiunile comise mai din'naite. însă de mai puțin de un an, ei nu au dreptul să instrumenteze, ci trebuie să se adreseze ministeriului public pentru a obține o «informațiune judiciară».

Prin «informațiune judiciară», legiuitorul n'a înțeles autorizațiunea ori delegațiunea dată de parquet agenților vamali sau agenților acsizelor de a constata ei infracțiunea, ci a înțeles că instrumentarea însăși, constatarea, să fie condusă de ministeriul public sau judecătorul de instrucțiune. 8 63

Convenții sau contracte: 1. Stipulația, după care debitorul se desistă în mod general de orice jurământ ce ar putea deferi creditorului este nulă ca făcută contra ordinii publice. . . . 2 14

2. In contractele sinalagmatiche condițiunea resolutorie fiind în tot-d'a-una subînțeleasă, în cazul când una din părți nu îndeplinește angagiamentul său, contractul nu este desființat de drept, și partea în privința căreia nu s'a executat angagiamentul cerând justiției desființarea contractului, judecătorul poate a-corda un termen părții ce n'a executat obligațiunea sa. . . . 21 163

Corporațiuni: Vedî: «Persoane juridice»

Quasi-delict: 1. Stăpânul este răspunzător nu numai de prejudiciul ce a cauzat prin fapta sa, ci și de prejudiciul cauzat de servitorii săi, în funcțiunile ce le-a încredințat, și această răspundere se întemeiază pe o presumpțiune legală de culpă din partea stăpânului în alegerea greșită ce a făcut în persoana prepușilor și servitorilor săi. . . . 3 18

2. Direcțiunea generală a căilor ferate este răspunzătoare pentru accidentele provenite din cauză că funcționarii ei au nesocotit regulamentul relativ la orele de serviciu.

Ast-fel când un frînar cade în timpul mersului trenului și și găsește moartea strivit fiind de roatele vagoanelor, direcțiunea este răspunzătoare dacă se constată că locul unde sta frînarul nu era protegiat printr'un grila-giū menit a preîntâmpina accidentele de cădere, și că funcționarii însărcinați cu pornirea și mergerea trenului au nesocotit regulamentul relativ la orele de serviciu, impunînd acelui frînar o muncă excesivă prin numărul prea mare al orelor de lucru. . . . 26 208

3. Legiuitorul, spre a asigura mai bine pe pa-

cient, pentru repararea prejudiciului cauzat prin faptul servitorilor și al prepusilor, a făcut respunzător, civilmete, pe lângă autorul material al faptului, și pe stăpân sau comitent, ast-fel că legea îl consideră pe amîndoi și pe autor și pe stăpân sau comitent, coobligați la repararea prejudiciului.

De aci rezultă că reclamantul are dreptul să cheme în judecată sau pe amîndoi sau numai pe unul, după cum interesul său îl povățuiește, și când instanța judecătorească scoate pe unul din proces, violează principiile de drept și legea, și hotărîrea sa este casabilă.

4. Pentru a se putea susține că un fapt al omului constituie un cuasi-delict trebuie ca faptul care cauzează un prejudiciu altuia să fie un fapt ilicit, adică să nu consistă în exercițiul unui drept, să fie imputabil autorului, să lezeze un drept al altuia, și că acel căruia i se impută faptul dăunător să fie în culpă, adică să i se poată imputa, dacă nu intențiunea rea, cel puțin o greșală, o imprudență sau o neglijență. 27 211

5. Ori-ce faptă a omului care cauzează altuia prejudiciu, obligă pe acela din a căruia greșală s'a ocasionat, a-l repara, și omul este responsabil nu numai de prejudiciul ce a cauzat prin fapta sa, ci și de acela ce a cauzat prin neglijența sau imprudența sa.

6. Stăpânii și comitenții sunt responsabili de prejudiciul cauzat de servitorii și prepușii lor în funcțiunile ce li s'au încredințat, și prin prepuși se înțelege ori-ce persoană care lucrează după ordinele sau sub ascultarea ori privegherea unui comitent, fără a se distinge dacă acea persoană lucrează cu ziua, cu bucata sau în total.

7. De și în materie de delict și cuasi-delict acela care cauzează altuia un prejudiciu prin exercițiul unui drept legitim, nu este obligat să-l repare, nu este însă mai puțin adevărat că, în acest cas, e dator să useze de un asemenea drept cu prudență, luînd toate precauțiunile ordinare, fără a abusa și fără a trece peste marginele acestui drept. Asa dar, acest principiu nefiind absolut, el încetează de a fi aplicabil de câte ori exercițiul acestui drept trece justele limite și aduce o pagubă altuia.

Ast-fel, de și este netăgăduit că proprietarul are dreptul să construiască clădiri pe terenul său, însă este dator să ia toate măsurile de asigurare spre a nu sdruncina soliditatea zidurilor vecine, căci în lipsa unor asemenea măsuri de asigurare, densusul este responsabil de ori-ce prejudiciu ce s'ar cauza imobilelor vecine, dacă se constată că acel prejudiciu a provenit din cauza lipsei de a se lua măsurile de asigurare, afară numai când s'ar constata că direcțiunea lucrărilor a avut-o arhitectul sau constructorul, cas în care numai cel care a avut o asemenea direcție ar răspunde de prejudiciul cauzat.

8. In materie de daune responsabilitatea trebuie a fi mărginită numai la acele daune cari sunt consecința directă și imediată a faptelor pe care cine-va se face răspunzător, iar nu și la daunele indirecte.

Ast-fel, când expertisa constată că un imobil sdruncinat din cauză că cel ce construiește pe un teren vecin nu a luat toate precauțiunile cerute în asemenea cas, se poate repara, proprietarul care este cauza prejudiciului datorește suma necesară pentru reparațiunea imobilului prejudiciat, nu suma cheltuită de proprietarul acestui imobil cu dărîmarea și reconstruirea din nou a imobilului. 35 284

Cumul: Pensionarii statului, județelor, comunelor și stabilimentelor publice, numiții în veri-ce

	No. ziar.	Pag.		No. ziar.	Pag.
funcțiune publică, de ori-ce natură, trebuie să opteze între leafă și pensiu, afară dacă leafa și pensia, cumulate, nu întrec 300 de lei, și pentru determinarea calității de funcționar nu se cere numai de cât ca densus să aibă dreptul la un salariu lunar care să fie înscris în buget, pentru că retribuția unui funcționar poate să consistă în leafă, diurnă sau ori-ce altă ineditare și din acest punct de vedere, funcționar public este și acela a cărui retribuție consistă într-o împărțire analoagă pe fie-care lună a sumei încasate de oare care categorie de funcționari, precum sunt portăreii, sau într-o remisă, precum sunt percepătorii. Ast-fel, un pensionar numit percepător trebuie să opteze între pensiu și leafă, adică remisă	43	372			
Cumul de delict: Ori de câte ori instanța de fond penală are a aplica pedeapsa în vederea a diverse fapte de aceeași natură, în principiu, în drept și în interesul prevenirii, are a se tine seamă de dispozițiunile art. 140 din Codul penal pentru ca să se împedice împlinirea pedepselor pronunțate în mod succesiv	40	345			
D					
Datoria publică: Capitalul acțiunilor sau obligațiunilor datoriei publice a Statului său a comunelor se prescrie prin trecerea de trei-deci de ani de la data esirei la sorti a acelor acțiuni sau obligațiuni	32	265			
Daune: În materie de daune responsabilitatea trebuie a fi mărginită numai de acele daune cari sunt consecința directă și imediată a faptelor de care cine-va se face răspunzător, iar nu și la daunele indirecte. Ast-fel, când expertisa constată că un imobil sdruncinat din cauză că cel ce construiește pe un teren vecin nu a luat toate precauțiunile cerute în asemenea cas, se poate repara, proprietarul care este cauza prejudiciului datorite suma necesară pentru reparațiunea imobilului prejudiciat, nu suma cheltuită de proprietarul acestui imobil cu dărâmarea și reconstituirea din nou a imobilului	35	284			
Daune-interese: 1. De și instanța de fond, în materie de daune-interese, are prin chiar natura lucrurilor o mare latitudine în aprecierea cuantumului daunelor și dacă în principiu această apreciere scapă de censura casațiunii ca cestiune de fapt, acest drept însă nu scuteste pe instanța de fond d'a îndeplini cerințele esențiale ale ori cărei hotărâri judecătorești, de a arăta motivele de drept sau de fapt pe care își întemeiază aprecierea cuantumului căci numai cu modul acesta se poate vedea dacă elementele de apreciere pe cari s'a basat instanța de fond, nu sunt lipsite de un temei legal, sau nu conține erori grave de fapt, în cari hotărârea dată ar fi supusă censurei Curței de casație. Ast-fel, în asemenea cas, lipsa de motivare atrage nulitatea hotărârii	2	12			
2. Stăpânul este răspunzător nu numai de prejudiciul ce a cauzat prin fapta sa, ci și de prejudiciul cauzat de servitorii săi, în funcțiunile ce le-a încredințat, și această răspundere se întemeiază pe o presumpțiune legală de culpă din partea stăpânului în alegerea greșită ce a făcut în persoana prepușilor și servitorilor săi.	3	18			
Delict silvic: La materiă de delict silvic, despăgubirile civile sunt tarifate și fac parte integrantă din legea silvică numai în cazul art. 19 din lege, adică când este vorba de tăeri de arbori din pădurile statului, cas în care ele nu se poate reduce de judecatori, nu și în cazul art. 23 când adică se introduc vile					
			în pădure spre pășunare, cas în care despăgubirile civile pot fi reduse după aprecierea judecătorilor de fond, din cătimea fixată de agentul silvic.	41	354
			Desistare: 1. Stipulațiunea, după care debitorul se desistă în mod general de la ori-ce jurământ ce ar putea deferi creditorului este nulă ca făcută contra ordinii publice	2	14
			2. Pentru ca să existe desistare în sensul articolului 261 din procedura civilă, se cere în primul loc, ca o acțiune să fi fost pendentă	41	355
			Divorț: 1. Impotența, de și nu este prevăzută în mod expres de lege printre cauzele de despărțenie, totuși trebuie privită ca o tortură fizică și morală, ca o cruzime la care expune pe soțul apt, și ast-fel intră printre cauzele de despărțenie prevăzute de art. 212 din Codul civil	36	295
			2. Constatarea și caracterizarea faptelor ce se invoacă, ca insulte grave, pentru a legitima o cerere de divorț, sunt lăsate la suverana apreciere a instanțelor de fond.		
			3. Părăsirea domiciliului conjugal de către soție nu constituie în tot-d'auna și neapărat o insultă gravă, pentru a legitima desfacerea căsătoriei, și instanțele de fond sunt suverane să aprecieze dacă refuzul soției de a reveni în domiciliul conjugal este justificat sau dacă are un caracter injurios, cas în care poate legitima cererea de despărțenie a soțului	44	375
			Dobânzi: În apel nu se poate cere procentă dacă nu a fost cerute la prima instanță	32	265
			Domeniū public: 1. Se cer două condițiuni pentru ca imobilul unui particular să poată intra în domeniul public al Statului, al județului său al comunei: 1) ca Statul, județul sau comuna să îl fi dobândit prin vre-unul din modurile de așizițiune pentru cauză de utilitate publică; 2) ca lucrul dobândit ast-fel să se găsească în usagiul public, adică în folosința tuturor.		
			2. Autoritatea comunală este în drept și datoare a lua ori-ce măsură pentru siguranța și sănătatea publică și să facă toate reparațiunile trebuincioase pentru conservarea și întreținerea în bună stare a drumurilor, chiar pentru drumurile deschise de particulari, destul ca ele să fie în usagiul public, și chiar atunci când cel ce a deschis s'ar fi obligat cu ocaziunea autorizațiunii date să le întrețină singur, fără ca din această întreținere să se deducă că terenul a devenit proprietate publică comunală, mai cu seamă când el e făcut după destepțarea adusă de Prefectura Capitalei, care îi cerea ca în interesul siguranței publice să repare acea stradă.		
			3. Expropriațiunea de către comună a unui teren pentru desfundarea unei ulițe ce nu era în domeniū public comunal, nu cuprinde în sine idea, și nici se poate trage conclusiune că comuna a devenit proprietară pe terenul ce ocupă, întreg teren pe care un proprietar deschisese o stradă înfundată, mai ales când însuși acel proprietar stăruise pe lângă comună să se exproprieze terenul înfundat, oferind a plăti prețul expropriei	9	68
			Domiciliū: Strămutarea domiciliului, după art. 88, 89 și 90 C. civil, se face nu numai prin abandonarea domiciliului original și locuirea în un alt loc, ci și prin manifestarea intențiunii d'ași fixa acolo principalul său așezământ; și dovada intențiunii rezultă din împrejurări lăsate la suverana apreciere a judecătorilor fondului.	28	223
			Domiciliū ales: În principiu, cel chemat în judecată trebuie să fie citat la domiciliul său real, și numai prin excepție se admite a fi citat la alt domiciliū, când adică însuși a convenit de s'a ales acel domiciliū. În acel cas obligațiunea prin care o persoană și alege un domiciliū, trebuie să fie valabilă		

adică să îndeplinească toate formele ca să poată fi luată ca dovadă contra celui a căruia se opune.

Ast-fel, obligațiunea prin care un debitor și alege domiciliu la casa creditorului pentru executare, dacă este făcută prin act sub semnătură privată, trebuie să fie scrisă și subscrisă în totul de dânsul, sau dacă este numai subscrisă, de dânsul, atunci trebuie să adauge cu mâna sa, de-asupra semnăturii cuvintele «bun și aprobat».

24 191

Donațiuni: 1. Străinii nu pot dobândi bunuri rurale prin donațiune între vii (art. 7 din Constituțiune). Ei însă au dreptul de a administra și conserva acele bunuri până ce prin vânzare se va realiza darul în bani.

2. Captațiunea nu rezultă din împrejurarea că donatoarea făcuse înainte de donațiune un testament, mai ales când, prin acel testament se testa tot în favoarea donatarului.

3. Sarcina impusă de donatare de a se plăti o datorie, nu e un motiv de nulitate în înțelesul art. 823 Cod. civ.

4. Obligațiunea impusă de donatoare, de a i se servi de donatară o rentă, nu înseamnă că și-au rezervat dreptul de a dispune de un obiect cuprins în donațiune, sau de o sumă determinată din bunurile dăruite în sensul art. 824 Cod. civ.

5. Regulele speciale prevăzute de art. 861 și 862 Cod. civ., pentru testamentele autentice nu se aplică și actelor de donațiune, ci numai acelea prevăzute în art. 1171 C. civ.

7 51

6. Donațiunea, ca ori-ce alt contract, fiind rezultatul unei vointe libere, și fiind făcută cu îndeplinirea formelor cerute de lege, face ca proprietatea obiectului donat să treacă la donatar din momentul confecționării actului de donațiune, ast-fel că la moartea donatorului, lucrul dăruit fiind eșit din patrimoniul său încă din momentul donațiunii, creditorii donatorului n'au dreptul să urmărească acel dar până ce n'ar isbui să facă a se aduce, lucrul dăruit, la masa succesorală, însă pentru aceasta urmează să facă o anume acțiune fie în anularea donațiunii că n'ar fi făcută cu îndeplinirea formelor legale, fie că ar fi fost făcută cu intențiune vicleană în prejudiciul creditorilor.

42 365

Dotă: 1. Soțul poate da un imobil al său în schimbul imobilului dotal al soției sale, cu aprobarea tribunalului și pentru aceasta nu este nevoie de un act formal de schimb când cererea de aprobarea schimbului a fost făcută de ambii soți și tribunalul a aprobat această cerere.

2 14

2. Cumpărătorul nu poate invoca temerea de evicțiune basată pe cumpărarea unui imobil dotal fără licitațiune publică, căci prin aceasta ar invoca incapacitatea vânzătorului, adică a unei persoane incapabile, ceea ce este interzis de art. 952 Cod. civil, cu atât mai mult cu cât în cunoștință de cauză n'a îndeplinit formalitatea.

3. Intrebuințarea prisosului din preț, prescrisă de art. 1253, ult. alin. este obligatorie, atât pentru soții vânzătorii, cât și pentru cumpărător, căci validitatea vânzării este supusă îndeplinirii aceste condițiuni. Așa în cât cumpărătorul este în drept de a veghia la întrebuințarea banilor proveniți din vânzare și el poate să nu se libereze de obligațiunea sa, câtă vreme nu se stabilește că suma luată de la dânsul a fost întrebuințată conform art. 1253 alin. ultim Codul civil.

17 134

4. De și este indiscutabil, în drept, că ceea ce atrage anularea vânzării unui imobil dotal este caracterul de inalienabilitate al imobilului dotal în timpul căsătoriei, iar nu inca-

pacitatea femeii măritate, nu este însă mai puțin adevărat că atunci când se constată în fapt că o femeie măritată a întrebuințat manopere frauduloase spre a și ascunde calitatea de femeie măritată și a reușit să treacă ca femeie nemăritată și capabilă de a vinde, față de un cumpărător de bună credință, apoi numai poate fi primită în mod echitabil să ceară și să obție anularea unei vânzări făcute în asemenea condițiuni, căci nimeni nu poate să și creeze un drept fondat pe propria sa turpitudine.

19 149

5. Inalienabilitatea imobilelor dotale, precisă de art. 1248 din Codul civil, trebuie să protejă aceste bunuri chiar după desfacerea căsătoriei.

Ast-fel un creditor al soției, nu poate, chiar dacă datoria soției este contractată în timpul căsătoriei, însă după separațiunea de patrimoniul, să urmărească bunurile dotale nici chiar prețul rezultat din vânzarea lor, după desfacerea căsătoriei, căci dacă imobilul dotal este inalienabil, și prețul rezultat din vânzarea sa nu perde caracterul dotalității.

27 215

Drept electoral: 2. Numai străinii dobândesc în mod absolut individual calitatea de cetățean român, așa în cât fiul străinului naturalizat, născut înainte de împământinirea tatălui, trebuie să se naturalizeze și el, spre a deveni cetățean român. Pentru Români de origină însă, recunoasterea calității de cetățean român a tatălui profită și fiului născut înainte de obținerea acestei recunoașteri.

18 140

2. Maestri de desen sunt profesori în sensul art. 9 litera e din legea electorală și deci pot fi înscrși cu dispensă de cens între alegătorii colegiului II de Senat.

19 151

3. Pentru ca cine-va să poată exercita într'un județ dreptul electoral în colegiul I de Camera, nu este suficient a plăti numai simpla dare a căilor de comunicațiune în acel județ, servindu-se de censul ce ar avea în proprietăți situate în alte județe, ci trebuie să plătească o dare fonciară, cât de mică, și în județul în care cere a figura ca alegător, adică să posede imobile și în acest județ, putându-si încă complecta censul cu proprietăți din alte județe.

24 191

Depturi mobiliare: Veđi: «Acțiuni mobiliare și personale».

Drumuri: Autoritatea comunală este în drept și datoare a lua ori-ce măsură pentru siguranța și sănătatea publică și să facă toate reparațiunile trebuincioase pentru conservarea și întreținerea în bună stare a drumurilor, chiar pentru drumurile deschise de particulari, destul ca ele să fie în usagiul public, și chiar atunci când cel ce a deschis s'ar fi obligat cu ocaziunea autorizațiunii date să le întrețină singur, fără ca din această întreținere să se deducă că terenul a devenit proprietate publică comunală, mai cu seamă când el e făcut după deșteptarea adusă de Prefectura Capitalei, care îi cerea ca în interesul siguranței publice să repare acea stradă.

9 68

Drumuri județene și naționale cuprinse în raza Bucureștilor: Veđi: «Raza Bucureștilor».

E

Embatic: 1. După Codul Caragea era o constituire de emfiteosă (embatic), nu o simplă închiriere, convențiunea prin care se închiria cui-va un pământ pentru clădire sub obligațiunea, pentru chiriaș, de a plăti o redevență anuală și cu drept, pentru dânsul, de a deveni proprietarul ecaretului ce va construi. Fixarea unui termen nu schimba întru nimic natura și caracterul convențiunii.

22 172

2. Sub imperiul Codului Calimach, contractul de besman era resiliat de drept prin neplata besmanului în termen de doi ani, la locurile bisericesti, și judecata în asemenea casuri nu avea altă cădere de cât de a constata dacă besmanul era plătit sau nu pe acel timp, și când constata neplata, era obligată să pronunțe scoaterea besmănarului din proprietatea locului, fără de a-i putea acorda vre-un termen de plată. 27 214

Emfiteosă : Vezi : «Embatic».

Eroare gravă de fapt : Vezi : «Casație».

Exces de putere : Vezi : «Casație».

Excrochieria : Faptul de a merge prin sate și a promite sătenilor că li se vor da pământuri și că se va micșora dijma îndemnându-i a face cluburi și luându-le bani sub pretext de a le procura registre, cărți, legi și ziare pentru cluburi și pentru ei, constitue delictul de escrochieria prevăzut de art. 334 Codul penal, iar nu un delict politic, căci pentru ca să existe delict politic trebuie ca infracțiunea imputată să atingă ordinea politică, și chiar dacă înființarea acelor cluburi și propaganda făcută prin sate ar avea de scop schimbarea, sub unele raporturi, a stărei de lucruri legale actuală în folosul locuitorilor săteni, aceasta încă nu poate fi considerat în sine ca delict politic, căci de câte ori faptul imputat are și caracterul unui delict de drept comun, cum este delictul de înșelăciune, faptul are a fi considerat în totalitate ca delict de drept comun. 40 345

Executarea hotărârilor : Hotărârile pronunțate sub legea veche, înainte de promulgarea actualului Codice de procedură civilă, erau executorii prin ele însăși, când deveneau definitive fără a fi nevoie a se pune pe ele formula executorie, această formulă fiind o inovațiune introdusă de actualul Cod de procedură.

2. Când este vorba de forma exterioară a unui act judecătoresc, conform principiului *tempus regit actum*, urmează a se aplica legea nouă și la actele petrecute sub legea veche.

Ast-fel, dreptul de a cere executarea hotărârilor pronunțate înainte de promulgarea actualului Codice de procedură civilă, însă a căror investire cu formula executorie și executare s'a cerut sub imperiul acestui codice, se prescrie, conform art. 404 din acest cod, prin trecere de 30 ani, socotită însă nu de când hotărârea a rămas definitivă, ci numai de la promulgarea acestui Cod de procedură, adică de la 1 Decembrie 1865 36 293

Expropriere pentru cauză de utilitate publică : 1. Cererea de a se restitui taxa de înregistrare, percepută în cas de expropriatiune pentru cauză de utilitate publică, ca percepută fără drept, nu intră în nici unul din casurile de restituire, enumerate în mod limitativ de art. 46 din legea timbrului, și ca atare nu poate fi judecată conform procedurii sumare și excepționale prevăzută de acest text de lege, ci trebuie să fie judecată conform dreptului comun și formulată printr-o acțiune în regulă ce se va face în contra Statului. 5 36

2. Expropriatiunea de către comună a unui teren pentru desfundarea unei ulițe ce nu era în domeniul public comunal, nu cuprinde în sine idea, și nici se poate trage concluziune că comuna a devenit proprietară pe terenul ce ocupă, întreg teren pe care un proprietar deschisese o stradă înfundată, mai ales când însuș acel proprietar stăruise pe lângă comună să se exproprieze terenul înfundat, oferind a plăti prețul exproprierii 9 68

3. Asemănat art. 1 din legea de la 16 Martie 1899 pentru interpretarea art. 33 din legea timbrului, taxa doi lei la suta de lei prevă-

zută de citatul art. 33 pentru înstrăinările imobiliare se percepe și în cas de expropriatiune pentru cauză de utilitate publică și cererile de restituirea taxelor de înregistrare percepute înainte de această lege din 1899 sunt neadmisibile, chiar dacă au fost făcute înainte de această lege dar cari se găseau pendinte înaintea instanțelor judecătorești de ori-ce treaptă, în momentul promulgării legii. 24 188

F

Falimente : 1. De și după art. 45, 58 și 61 Pr. p., plângerile adresate către procuror vor fi transmise judecătorului de instrucțiune împreună cu requisitorul, tofus când se dăduse un requisitoriu cu ocaziunea urmării primului faliment, judecătorul de instrucțiune poate proceda la instruirea celui de al doilea faliment întru cât, prin art. 5 Pr. p. se prevede că acțiunea publică poate porni din propria inițiativă a funcționarului competent (procurorul și judecătorul de instrucțiune) și că plângerea poate fi adresată chiar la judecătorul de instrucțiune

2. Fapta comerciantului de a cumpăra imobile pe numele femeii ca fiind cumpărate cu bani dotali, pe când era cu din banii săi, constitue o sustragere din activ, calificată de faliment fraudulos și pasibil de penalitatea prevăzută la art. 878 Cod com.

3. Pentru ca un creditor al falimentului să fie pasibil de penalitatea prevăzută la art. 879 Cod com., se cere : Ca presiunea să se fi exercitat asupra falitului în vederea concordatului, adică creditorul să fi pretins sau primit supra-quotă pentru a fi da vot favorabil sau mai bine pentru a fi înlesni votarea concordatului și că acest fapt să se fi petrecut anterior concordatului, textul art. 879 Cod com. vizând o speculă în vederea votării acestui concordat. Prin urmare când polițele s'au dat în urmă, cum se constată din dată, aceasta nu constitue un delict, ele putând fi date de falit în urmă pentru a repara pagubele pricinuite prin falimentul său 10 76

4. Dacă o societate în nume colectiv se disolvă conform art. 193 Cod com. prin moartea unuia din asociați, de aici nu rezultă că ea, de și disolvată prin ficțiune, nu se considera a re-exista și creditorii să ceară liquidarea. Când însă societatea înainte de disolvare se afla în stare de încetare de plăți, creditorii pot cere declararea în stare de faliment, întocmai cum se poate cere declararea în stare de faliment a unui comerciant după retragerea sa din comerț, sau după moarte (art. 703 Cod com.), sub două condițiuni : 1° ca încetarea plăților să fi avut loc în timpul exercițiului comerțului, și al 2° ca acțiunea să fi fost intentată în termenul prescrist de art. 703 Denumirea de comerciant cuprinde și societățile comerciale și ceea-ce este admis și consacrat, precum declararea stărei de faliment, pentru comerciant, se admite și pentru o societate comercială : Art. 209 Cod com. dovedeste că chiar o societate în stare de liquidare poate fi declarată în stare de faliment.

5. Cu drept cuvânt Curtea respinge, ca inutilă dovada cu martori spre a se stabili că toate polițele protestate au fost achitate, pentru că faptul protestării polițelor dovedeste încetarea plăților, mai ales când pe lângă aceasta erau și alte împrejurări avute în vedere.

6. Dispozițiunile art. 702 și 703 din vechiul Cod de comerț după care comerciantul ce a încetat din viață, poate fi declarat în stare de faliment în cursul anului de la evenimentul morții, nu trebuiesc luate în sensul literar și decide că

	No. ziar.	Pag.
s'ar fi violat acele dispozițiuni întru cât declararea în stare de faliment n'a urmat în lăuntru anulului de la moarte.		
7. Declararea în stare de faliment săvârșindu-se în urma intentării unei acțiuni, numai aceasta cată a fi intentată în lăuntru anulului de la moarte, iar nu și sentința de declarare în stare de faliment, căci aceasta din urmă are efect retroactiv din ziua intentării acțiunii.		
8. Declararea în stare de faliment este un drept al Curței; că chiar dacă aș pus o rigoare neobicinuită, aceasta nu poate constitui un motiv de casare	11	86
9. Pentru ca cine-va să poată fi declarat în stare de faliment, trebuie mai înainte de toate să fi fost comerciant în momentul încetării plăților, sau dacă s'a retras din comerț, trebuie: 1) să nu fi trecut cinci ani de la epoca retragerii din comerț, 2) să fi încetat plățile cel mai târziu un an după retragerea din comerț și 3) să decurgă datoriile din exercițiul comerțiului său.		
10. Este comerciant acela care face în mod obicinuit fapte de comerț, anume arătate în art. 3 al Codului de comerț. Singurul fapt de a fi vândut odată petriș din propria sa carieră (chiar dacă această carieră a fost exploatată în mod regulat) nu constituie un fapt de comerț și nu conferă respectivului calitatea de comerciant, el nu poate fi deci declarat în stare de faliment	15	199
11. Pentru ca un comerciant să fie declarat în stare de faliment, se cere o încetare reală a plăților, adică o stare de insolabilitate neîndoioasă, care nu-i permite a duce mai departe afacerile-i comerciale. Neplata unei singure cambii nu poate conduce la declararea în stare de faliment, când comerciantul este într'o stare de solvabilitate neîndoelnică	18	144
12. Contestațiunile și cererile de intervențiune la verificarea creanțelor unui falit se pot face și înaintea tribunalului nu numai înaintea judelei comisar.		
13. Nu există lucru judecat când ambele procese nu aș acelaș obiect și aceiaș cauză. Ast-fel sentința dată asupra unei contestațiuni la tabloul de ordinea creditorilor unui falit, nu poate fi invocată și opusă ca lucru judecat vânzătorului care cere să i se constate privilegiul său asupra mărfurilor și mobilelor vândute falitului și neplătite, și aflate încă în posesiunea acestuia, a falitului	32	262
14. Asemănat art. 868 din Codul comercial, atât majoritatea creditorilor cari aș luat parte la încheerea concordatului, cât și fie-care creditor din cei cari aș luat parte, pot cere resilierea concordatului pentru neîndeplinirea condițiunilor concordatului, și în deobște pentru neplata sumelor cuvenite, și independent de efectele varii într'un cas sau în altul, condițiunea pentru cererea anulării din partea unui singur creditor e ca el să fie din numărul acelora a căror creanțe sunt verificate. De alt-fel un creditor care n'a participat la verificare sau la încheerea concordatului are dreptul său să ceară quota promisă sau anularea concordatului pentru cauzele prevădute de art. 862 din Codul comercial.	36	294
15. Muma, ca tutoare, nu poate continua comerțul decedatului său soț, în numele și pe socoteala minorilor săi copii, dacă nu a fost autorizată de tribunal pentru aceasta, și dacă această autorizațiune nu a fost afișată și publicată conform art. 10 din Cod comercial. Ast-fel, chiar dacă muma a obținut o asemenea autorizare, însă n'a afișat-o și n'a publicat-o, și totuș a continuat a face comerț, dânsa nu poate fi considerată că a făcut co-		

	No. ziar.	Pag.
merțul în numele și pe socoteala minorilor pe cari în acest cas nu-i poate obliga, ci trebuie considerată că a făcut comerț pe seama sa, și deci, dacă încetează plățile, dânsa personal urmează a fi declarată în stare de faliment	41	365
16. Asemănat art. 853 al. 3 din Codul comercial ast-fel cum a fost modificat prin legea din 1895 asupra falimentelor, concordatul judiciar este neadmisibil când falitul a mai fost în stare de faliment, și aceasta nu numai când falitul a mai fost declarat în stare de faliment sub imperiul actualei legi asupra falimentelor, ci chiar când a mai fost falit sub imperiul Codului comercial din 1887, căci de și în principiu, legile nu aș putere retroactivă, însă legile de ordine publică, de interes general, trebuiesc aplicate și la fapte petrecute anterior punerii lor în aplicare, chiar când ele nu conțin o dispozițiune formală în această privință, și cum dispozițiunile relative la concordat sunt de ordine publică, legea din 1895 se aplică și la fapte petrecute anterior acestei legi	43	369
17. Asemănat art. 853 al. 3 din Codul comercial, ast-fel cum a fost modificat prin legea din 1895, asupra falimentelor, concordatul nu se poate admite dacă falitul a mai fost declarat în stare de faliment, și această regulă se aplică atât pentru concordatul prevădut de art. 846 Codul comercial, concordat care nu se poate acorda de cât la anume epocă și cu cota minimă fixată de lege, cât și pentru concordatul prevădut de art. 845 acelaș cod, concordat, ce poate fi acordat de unanimitatea creditorilor, cu ori-ce cotă și în ori-ce stare a procedurii falimentului. De asemenea, dispozițiunea art. 855 al. 3 din Codul comercial se aplică atât pentru falitii ce aș mai fost declarați în stare de faliment sub imperiul acestei legi din 1895, cât și pentru falitii ce se constată că mai fuseseră declarați în faliment înainte de legea din 1895, sub imperiul Codului de comerț din 1887, căci este de principiu în materie de retroactivitate a legilor, că, în cas de tăcere din partea legii posteroare, judecătorul este ținut să-i dea efect retroactiv, ori de câte ori interesul general, ordinea publică, cere aceasta, și în materia comercială, interesul general este: garantarea creditului comercial, și această garantare numai există dacă s'ar permite cu ușurință încheeri de concordate.	43	370
Fals în acte publice: 1. Pentru a exista delictul de fals în acte publice se cere: alterarea adevărului, intențiunea doloasă, prejudiciu, sau posibilitate de prejudiciu. 2. Faptul unui comisar de a contraface semnăturile martorilor asistenți într'un proces-verbal, nu poate constitui delictul de fals în acte publice, întru cât acel proces-verbal, e nul și nu poate produce nici un prejudiciu	39	340
3. Pentru ca să existe delictul de fals, și pentru ca un fapt să fie calificat ast-fel, se cere imperios existența a trei condițiuni și anume: alterațiunea materială a adevărului, adică faptul material, intențiunea frauduloasă și posibilitatea ca acea alterațiune a adevărului să producă un prejudiciu, și este de ajuns ca faptul puș în sarcina unei persoane ca fals să nu întrunească una din acele trei condițiuni pentru ca să nu poată fi considerat ca fals. Prin intențiune frauduloasă se înțelege voînța ce trebuie să aibă o persoană, atunci când comite faptul de fals, de a profita de acest fals în folosul său și în detrimentul unei alte persoane. Prin posibilitatea de prejudiciu se înțelege		

	No. mar.	Pag.
posibilitatea prejudiciului ce ar resulta din insus acel fapt alterat, iar nu prejudiciul sau posibilitatea de prejudiciu ce ar resulta din fapte straine	45	388
Filiațiune: Spre a-si dovedi filiațiunea față de muma sa, copilul natural e dator a dovedi identitatea lui cu copilul nascut de presupusa mamă (art. 308 Cod civ.) și proba cu marturi a acesteia identități nu poate fi primită, de cât dacă există un început de dovadă scrisă. Pentru a ști ce înțelege legea, în această materie, prin început de dovadă scrisă, trebuie să ne raportăm nu la art. 1197 Cod civ., ci la art. 297 Cod civ., care constituie dreptul comun în materie de filiațiune. Actul de naștere care indică muma copilului, dar nu conține nici o declarație de recunoaștere, nu constituie un început de dovadă scrisă pentru stabilirea filiațiunii naturale	13	103
Fructe: 1. Când prin o hotărîre judecătorească trecută în puterea lucrului judecat, se decide că o parte nu poate fi condamnată la delăsarea unui imobil, nu se poate cere nici fructele lui de oare-ce acelea sunt accesoriile fondului. 2. Cererea de a se judeca în apel, dacă nu se datoresc fructele și de o altă persoană, nu poate fi admisă, pentru două motive: 1) pentru că nu poate avea în contra acelei persoane o hotărîre pentru fond, și 2) pentru că acea cerere făcută d'a dreptul în apel, era de natură a forma obiectul unei acțiuni principale, care trebuie să percurgă filiera celor două grade de jurisdicțiune	28	217
Fundațiuni de bine-facere: Vezi: «Persoane juridice».	28	217

H

Havră: Vezi: «Persoane juridice».		
Hotărîri: 1. De și instanța de fond, în materie de daune-interese, are prin chiar natura lucrurilor o mare latitudine în aprecierea cuantumului, daunelor și dacă în principiu această apreciere scapă de censura casațiunii ca cestiune de fapt, acest drept însă nu scutește pe instanța de fond d'a îndeplini cerințele esențiale ale orî cărei hotărîri judecătorești, de a arăta motivele de drept sau de fapt pe care își întemeiază aprecierea cuantumului căci numai cu modul acesta se poate vedea dacă elementele de apreciere pe cari s'a basat instanța de fond, nu sunt lipsite de un temei legal, sau nu conține erori grave de fapt, în cari casuri hotărîrea dată are fi supusă censurii Curții de casație. Ast-fel, în asemenea cas, lipsa de motivare atrage nulitatea hotărîrei	2	12
2. Decisiunile justiției rămase definitive și executorii nu au trebuință de ratificarea părților pentru a produce efectele lor juridice	15	115
3. Când desvoltarea și citirea motivelor unei hotărîri se vor face în ziua pronunțării ei, nu mai este necesitate a se face rezumatul cerut de art. 118 din Proc. civilă.		
4. Când un apel se respinge ca nesuștinut, presumpțiunea logică este, dacă nu se dovedește contrariul, că motivele hotărîrei neavând necesitate de o desvoltare mai întinsă, au fost citite în aceeași zi când s'a pronunțat și hotărîrea.		
5. Trecerea unui număr de proces-verbal în capul unei hotărîri nu însemnează numai de cât că la pronunțarea hotărîrei s'a făcut un resumat în parte al hotărîrei, acel număr fiind pus pentru regularitatea lucrărilor grefeii care ține un registru în care se trec regulat și în ordine toate numerele proceselor-verbale ale audiențelor	25	198

	No. mar.	Pag.
6. O ordonanță de adjudecare nu poate fi considerată ca o hotărîre judecătorească de oare ce ea se redactează fără concursul părților și fără notificare către părți, ast-fel că în contra ei nu poate să existe nici drept de apel.	34	280
Hotărîri straine: Hotărîrile date de tribunalele straine, chiar de ar forma jurisprudență în țările lor respective, nu pot obliga tribunalele române a adopta acea jurisprudență în producerea diferitelor spețe.	16	123
Hotărnicii: Invoiala asupra executării unei hotărnicii adusă la îndeplinire trebuie respectată de părțile între cari a avut loc	15	115

I

Identitatea petiționarului în justiție: Magistratul care primește o petițiune de la părți nu este obligat să constate, în prealabil, și prin vre-o formă oare-care, identitatea semnătorului petiției, și din momentul ce un magistrat primește și dă curs unei asemenea petiții, presumpțiunea este că el s'a convins că acea petițiune emană de la persoana care a iscălit-o, presumpțiune de fapt ce se poate dărîma prin proba contrarie.	35	284
Incheeri pe cale grațioasă: Incheerile camerei de consiliu date în materie de procedură grațioasă voluntară sunt în general acte de simplă administrație, cari nu pot conferi vre-un drept terților. Iar când asemenea acte ar pune în joc interesele terților, pentru ca să fie obligatorii trebuie aduse înaintea jurisdicției contencioase	21	167
Inscripție ipotecară: Vezi: «Privilegiu și ipotecă».		
Inșelăciune: Vezi: «Eschrocherie».		
Interpretarea convențiilor: 1. Instanțele de fond sunt suverane și în drept să interpreteze convențiunile părților, în tot-d'auna când nu denaturează clausele clare și precise din ele. 2. În ceea ce privește interpretarea clauselor puțin clare ale unui contract, instanțele de fond sunt suverane să aprecieze elementele din cari și-au făcut convingerea, și această apreciere scapă censurii Curții de casație.	27	212
Intervenție: 1. În apel nu se poate ridica excepția neadmisibilității cererii de intervenție dacă nu a fost ridicată la prima instanță. 2. Contestațiile și cererile de intervenție la verificarea creanțelor unui falit se pot face și înaintea tribunalului nu numai înaintea judeului comisar	32	62
Ipotecă: Vezi: «Privilegiu și ipotecă».		

J

Judecătorul de instrucție: Asemănat art. 17 din legea de organizare judecătorească, judele de instrucțiune poate fi chemat, în cas de necesitate, la toate lucrările tribunalului, cu dreptul de a-l presida, după vechime, fără ca acest text de organizare interioară a instanței să ceară menționarea în sentință a cauzelor pentru cari judecătorul de instrucțiune a luat parte la lucrările tribunalului.	1	6
Jurământ: Stipulația, după care debitorul se desistă în mod general de la ori-ce jurământ ce ar putea deferi creditorului este nulă ca făcută contra ordinii publice.	2	14

L

Legate: Vezi: «Successiuni» și «Testamente».		
Legea de urmărire: 1. Se sèvresște un exces de putere și se violează art. 3 din legea de urmărire când instanța de fond anulează urmărirea esercitată de Eforia Sp. Sf. Spiridon din Iași pe motiv că obligațiunea d'a face o clădire, în valoare de 3000 lei, nu intră în		

previsiunile art. 3 din legea de urmărire, care privește plata arenzilor, de oare ce toate obligațiunile luate de un arendaș, intră în previsiunile lui, mai ales când nu se contestă existența obligațiunei luate, pentru că art. 3 se ocupă de *eo quod plerumque fit* (de aceia ce se întâmplă mai des).

Urmăritorul nu poate susține a se anula urmărirea pe motiv că datoria n'ar fi certă și lichidă, întru cât n'a pretins la instanța de fond că ar fi făcut ecarelele la care era obligat în valoare 3000 lei sau măcar parte din ele. 28 219

2. Asemănat art. 7 din condițiunile de vânzare de lemne din pădurile statului, cumpărătorul, îndată ce se va pune în sarcina sa vre-o pretinsă pagubă pentru Stat, cum ar fi că ar fi tăiat el sau prin oamenii săi mai multe lemne de cât cumpărase, și această pagubă s'ar constata și estima de agentul forestier, este dator să plătească imediat suma, căci în cas contrariu se va împlini cu legea de urmărire, însă îndată ce a depus banii, îi rămâne deschisă calea contestațiunei la casieria generală (azi administrațiunea financiară) a județului, cu drept de apel la tribunal, conform art. 20 din legea de urmărire, și pe această cale de judecată se bucură, indiscutabil, de toate drepturile de apărare consfințite de dreptul comun și prin urmare și de acela de a dovedi că nu dănsul sau oamenii lui au cauzat vre-o pagubă în pădure abătându-se de la condițiunile contractului de cumpărarea lemnului. 32 259

Locațiune: 1. Venzătorul transmite în principiu cumpărătorului toate drepturile sale, dar el poate să și reserve dreptul de a încasa arenda lucrului vândut și poate, de alt-fel, pretinde de la sublocatar plata arendei în virtutea art. 974 Cod civil, dacă primul cumpărător se obligase a plăti arenda. 22 173

2. În materie de locațiune, legiuitorul a voit să asigure în deajuns pe proprietar pentru plata chiriei imobilului închiriat. În consecință, dreptul locatarului principal de a sub-inchiria, când o asemenea facultate nu i-a fost interzisă prin contractul de locațiune, nu ridică proprietarului dreptul de a urmări încasarea chiriei și a se adresa cu cerere în acest scop, în contra sub-locatarului.

3. Între proprietar și sub-locatar, există un raport juridic rezultând de la lege, iar nu din convențiunea părților. Acest raport rezultă atât din art. 1418 C. civ. cât și mai ales din principiul pus în art. 974 C. civ. Prin urmare, violează art. 974 C. civ. tribunalul care respinge acțiunea proprietarului pentru plata arenzei sau chiriei, îndreptată direct contra sub-locatarului, pe motiv că între aceste două părți nu ar fi nici un raport juridic. 23 181

3. Dacă arendarea unei moșii s'a făcut pe mai mulți ani, se dă drept arendașului să ceară o scădere din arenda, dacă în cursul acelei arende i s'a pierdut toată recolta unui an sau cel puțin jumătate din ea printr'un cas fortuit, și cum atât cazul fortuit cât și pierderea recoltei sunt cestiuni de fapt pentru cari partea cari a suferit pierdere nu și poate procura acte scrise, se pot dovedi cu martori. Ast-fel, când din cauza inundațiunilor, sau din cauza secetei se perde recolta dupe moșia unui arendaș în totul sau pe jumătate, arendașul are drept la reducerea arende, însă, și proprietarul moșiei poate să i opună în compensațiune recolta abundentă din cei-lați ani ai periodului de arendare. 41 357

4. Proprietarul fiind în drept de a se bucura și a dispune de bunul său într'un mod ab-

solut, cu singura rezervă de a nu depăși limitele prescrise de lege, dănsul poate, în lipsă de stipulațiunii contrarii, să închirieze în parte imobilul său, sau imobilele sale învecinate, la mai mulți locatari exercitând industriei similare, căci deși locatarul este dator, după lege, să facă pe locatar a se folosi într'un mod neimpedat de imobilul închiriat, totuși, prin această dispozițiune, legiuitorul nu a înțeles a supune pe proprietar la o altă obligațiune, de cât aceea de a garanta locatarului folosința materială a localului, iar nici cum și folosul ce locatarul se aștepta a atrage din exploatarea industriei sale. 45 586

M

Mandat: Mandatul este fără plată, afară numai când s'a stipulat contrariul, și numai când mandatul s'a dat unei persoane a cărei profesiune este de a face acte de acelea cari formează obiectul mandatului, numai atunci un asemenea mandat nu este gratuit, întru cât în acest cas este presupus că plata unui onorariu este tacit stipulată între părți.

Ast-fel un comerciant care se presintă la operațiunile unui faliment în calitate de mandatar al unui creditor de ai falitului, neavând profesiunea de a face asemenea acte, mandatul său este gratuit, și dacă pretinde onorariu pentru îndeplinirea mandatului său, lui îi încumbă sarcina să dovedească că s'a stipulat onorariul ce pretinde 38 333

Martori: 1. Proba cu martori este admisibilă pentru dovedirea pierderii unui testament. Instanța de fond nu poate reveni asupra admiterei acesteia dovedii pe motiv că litigiul ar fi de o valoare mai mare de 150 lei, căci proba cu martori este admisibilă spre a se constata că o parte a avut un testament în posesiunea sa după moartea testatorului și l'au pierdut. 2. Calitatea de avocat al părților litigante nu constituie o incapacitate de a figura ca martor în cauza ce sunt angagiați a pleda. Avocatul chemat ca martor poate, după săvârșirea jurământului prestat să refuze mărturisirea faptelor ce i s'au confiat cu ocaziunea exercițiului profesiei sale de avocat 7 51

3. Cu drept cuvânt Curtea respinge, ca inutilă, dovada cu martori spre a se stabili că toate polițele protestate au fost achitate, pentru că faptul protestării polițelor dovedește încetarea plăților, mai ales când pe lângă aceasta erau și alte împrejurări avute în vedere 11 86

4. Partea care nu s'a opus la ascultarea unui martor înaintea instanței care l'a ascultat nu poate face un motiv de casare din ascultarea sa.

5. Instanțele de fond sunt suverane să aprecieze depunerile martorilor 21 163

6. Lipsa sau pierderea registrelor de stare civilă se va putea dovedi atât prin dovezi scrise cât și prin martori, și în atare cas, odată dovedită lipsa, pierderea sau distrugerea unor asemenea registre, căsătoriele, nașterile și încetările din viață, se vor putea dovedi atât prin registre și înscrisuri de ale tatălui și ale mamei încetați din viață, cât și prin martori 24 190

7. Coroborarea diferitelor deposițiuni ale martorilor, sinceritatea lor și puterea lor de convingere este o cestiune de apreciere, rezervată exclusiv instanțelor de fond 29 227

8. Dacă arendarea unei moșii s'a făcut pe mai mulți ani, se dă drept arendașului să ceară o scădere din arenda, dacă în cursul acelei arende i s'a pierdut toată recolta unui an sau cel puțin jumătate din ea printr'un cas fortuit, și cum atât cazul fortuit cât și pierderea recoltei sunt cestiuni de fapt pentru cari partea

	No. ziar.	Pag.
care a suferit pierderea nu-și poate procura acte scrise, se pot dovedi cu martori	41	357
Mărci de fabrică: Tribunalele române sunt în drept ca, ținând seamă de împrejurări și apreciind diferitele elemente relative la o marcă de fabrică depusă de o firmă industrială și comercială din străinătate, și să decidă dacă un singur cuvânt dintr'o marcă de fabrică constituie în sine o marcă distinctă, căreia are a se acorda protecția legală, și dacă luarea numai a unui singur cuvânt din marcă de către o casă rivală constituie sau nu o jicnire a dreptului câștigat în privința acelei mărci, întru cât contrafacerea poate produce confușiune	16	123
Minori: 1. Vînzarea prin licitație publică a unor bunuri succesoriale este anulabilă când unul din moștenitori fiind minor emancipat prin căsătorie, nu s'au respectat formalitățile impuse prin art. 401, 402, 411 și 747 din Codul civil, chiar dacă respectivul minor a consimțit și a luat parte la vînzare. Însă aceasta e o nulitate relativă care se poate acoperi printr'o ratificare sau renunțare tacită.		
2. Primirea prețului vînzării de către minorul ajutor major constituie cel puțin o ratificare (confirmare) tacită a vînzării făcută fără respectarea articolelor 401, 402, 411 și 747 Codul civil.		
3. Dacă, în termen de 10 ani de la ajungerea la majoritate, fostul minor nu a atacat vînzarea prin licitație făcută cu violarea art. 401, 402, 411 și 747 din Codul civil, el se consideră a fi renunțat tacitament la acțiunea-î în anulare și este loc a aplica art. 1900 din Codul civil (prescripțiunea)	22	174
<i>Vezi de asemenea:</i> «Tutelă».		
Motivarea hotărîrilor: <i>Vezi:</i> «Casație» și «Hotărîri».		

N

Naționalitate: Româncea măritată după un străin perde calitatea de Româncă, și capătă naționalitatea soțului său (art. 17 și 19 din Cod civ.)	7	51
2. Numai străinii dobîndesc în mod absolut individual calitatea de cetățean român, așa în cât fiul străinului naturalizat, născut înainte de împămîntenirea tatălui, trebuie să se naturalizeze și el, spre a deveni cetățean român. Pentru Români de origine însă, recunoașterea calității de cetățean român a tatălui profită și fiului născut înainte de obținerea acestei recunoașteri	18	140

O

Oficieri de stare civilă: 1. În România, ofițerii ai stărei civile competenți sunt nu numai funcționarii naționali numiți specialmente pentru aceasta, dar și acei demnitari străini care dețin după legea lor națională, o asemenea competență și cari sunt autorizați a-și exercita funcțiunile pe teritoriul român, precum agenții diplomatice prin primirea scrisorilor de acreditare de către Suveranul României, și ofițerii consulari prin acordarea exequaturului.		
2. Ofițerii consulari austro-ungari din România posedă competența de stare civilă, însă numai pentru supușii unguri nu și pentru cei austriaci	44	379
Omișiune: <i>Vezi:</i> «Casație».		
Opoziție: 1. În materie de contravențiune la legea timbrului, există drept de opozițiune, fie din partea contravenientului, fie din partea statului, când au fost judecați în lipsă	2	13
2. Dreptul de opozițiune, în contra unei deciziuni pronunțată în lipsă de Curtea de casație,		

	No. ziar.	Pag.
în materie de strămutare pentru cauză de suspiciune legitimă, nu este acordat de cât defenditorului și ministerului public	2	
3. După art. 157 din Procedura civ., dacă opozițiunea se admite, hotărîrea dată în lipsă încetează de a mai exista. În materie comercială, dreptul de opozițiune se exercită în virtutea principiului: «j'oppose parce que j'oppose», fără să fie nevoie pentru acest sfârșit de o anume hotărîre a tribunalului, de oarece, după art. 894 din Codul de comerț, oponentul nu e ținut să justifice cauzele absenței.		
Dacă printre cauzele de admisibilitate ale opozițiunii s'ar înțelege și tardivitatea ei, (art. 157 Pr. civ.), ea se consideră neavenită, în cât nu e nevoie de perimare, ci de respingerea ei ca tardivă.		
Opozițiunea primită în termen, departe de a începe o instanță nouă care să se poată perima deosebit, nu e de cât urmarea instanței introduse de partea reclamantă, care, ca unul ce a introdus-o, nu poate cere perimarea deosebită a opozițiunii	6	
4. În materie de contestațiune la execuția silită nu există drept de opozițiune: legiuitorul a admis în această materie o procedură excepțională, care nu deschide celui judecat în lipsă calea opozițiunii, ci numai calea apelului făcut în condițiile articolului 402 din Pr. civ.	21	
5. În materie de contravențiune la legea timbrului, există dreptul de opozițiune pentru partea judecată în lipsă	27	
Ordonanță de adjudecare: <i>Vezi:</i> «Urmărire imobiliară» și «Vînzare de bună voe prin licitație publică».		

P

Pact succesoral: 1. Prescripțiunea de 10 ani confirmată de art. 1900 din Codul civil, fiind o confirmațiune, nu se poate aplica nulității pactului succesoral care, în deosebire de nulitatea donațiunii pentru vicii de formă, nu se poate confirma de părțile interesate nici după moartea aceluia a cărui succesiune a făcut obiectul pactului.		
2. Confirmațiunea fiind neadmisibilă în cazul unui pact succesoral și prescripțiunea din art. 1900 din Codul civil neaplicabilă, omisiunea ce o instanță judecătorească ar face nepronunțându-se asupra unui asemenea mijloc de apărare este esențială și deci atrage casarea hotărîrei	34	
Păduri: 1. Dreptul celui ce cumpără o pădure spre a o tăia este un drept personal mobilier; prin urmare, acțiunile ce decurg din acest drept, nu pot fi de cât tot personale mobiliare.		
2. Acțiunea personală mobilieră a cumpărătorului pădurei, nu poate fi îndreptată de cât în contra vînzătorului pădurei, iar nu și în contra acquirerului moșiei pe care se află această pădure, și în contra căruia nu se poate exercita de cât o acțiune reală imobiliară.		
3. Transcripțiunea contractului de vînzare a pădurei, nu poate avea nici un fel de înrîurire asupra drepturilor cumpărătorului. Transcripțiunile nu au efect de cât atunci când e vorba de drepturi imobiliare	23	180
4. Simpla constituire a unei asociațiuni, cum ar fi o societate constituită în scop de a exploata o pădure, fără ca în realitate să se dovedească că scopul asociațiunii este îndeplinit, nu constituie nici odată un act de comerț, după vechiul Cod comercial	29	229
Pământ rural: 1. Legiuitorul, prin art. 132 din Constituțiune, ast-fel cum a fost modificat		

No. ziar. Pag.

No. ziar. Pag.

prin legea din 8 Iunie 1884, declarând pământurile sătenilor inalienabile și imprescriptibile, afară numai de vetrele caselor, cari se pot înstrăina către comună și între săteni, a înțeles că de la promulgarea acestei legi înainte, pământurile rurale să fie inalienabile și imprescriptibile. Acest principiu însă nu se aplică și la acele pământuri declarate alienabile, către săteni și comună, după alte legi anterioare, care rămân a se regula după acestea.

Ast-fel, înstrăinările de pământ rural făcute înainte de Constituțiunea din 1884, se regulează de legea rurală din 1864 și legea interpretativă din 13 Februarie 1879

5 38

2. Străinii nu pot dobândi bunuri rurale prin donațiune între vii (art. 7 din Constituțiune). Ei însă au dreptul de a administra și conserva acele bunuri până ce prin vânzare se va realiza darul în bani

7 51

3. Asemănat art. 20 din legea din 1864 pentru regularea proprietății rurale, comunele rurale au devenit proprietare, din momentul aplicării acelei legi, pe toate locurile aparținând bisericilor, cimitirelor, etc., precum și pe locurile ocupate de pătulele de rezervă

33 271

4. Legea rurală din 1864, făcută în scop economic pentru a înființa mica proprietate rurală transformând pe sătenii clăcași în mici proprietari, precum și cea interpretativă din 1879 care a prevăzut inalienabilitatea, pe timp de 30 ani, a pământurilor date sătenilor în puterea chiar a acestor legi, a permis înstrăinarea acestor pământuri către un alt sătean neimproprietar sau către comună, iar Constituțiunea din 1884, prin art. 132, nu a abrogat aceste excepțiuni la inalienabilitatea acestor pământuri rurale, ci numai a prelungit termenul acestei inalienabilități dându-i în același timp și un caracter constituțional.

Asa dar, atât înainte de Constituțiunea de la 1884, cât și după votarea ei, comuna și sătenii neimproprietariți au avut și au dreptul a dobândi pământuri rurale în întinderile recunoscute unui fost clăcaș prin legea rurală din 1864

35 28)

5. De și prin art. 8 din legea din 13 Februarie 1879, interpretativă legii rurale din 1864, sentințele date de tribunal pentru anularea vânzării pământurilor date conform legii rurale sunt definitive și nu pot fi atacate nici pe calea apelului, nici pe acea a recursului în casațiune, însă legea judecătorielor de pace din 1 Iunie 1896, prin art. 62, dând în competența acelor judecători de a judeca în prima instanță, prin urmare cu drept de apel și recurs în casatie, în genere ori-ce acțiuni imobiliare până la valoarea de 1500 lei capital inclusiv, sau 150 lei venit, și prin ultimul alineat de sub acelaș articol declarându-se scutite de taxa timbrului și de ori-ce altă cheltuială de procedură toate acțiunile imobiliare privitoare la pământurile date locuitorilor săteni și declarate inalienabile prin legile de improprietare, urmează că asemenea acțiunii privitoare la pământurile date locuitorilor săteni și date în competența judecătorielor de pace se judecă după dreptul comun adică cu apel și cu recurs în casatie.

6. Art. 1 din legea din 13 Februarie 1879, dând voie, potrivit legii din 1864, de a cumpăra pământuri de ale foștilor clăcași numai cultivatorilor săteni cari nefiind clăcași în anul 1864, nu au avut asemenea pământuri, urmează că sătenii care în 1864 au fost improprietariți fie ca mijlocași cu 7 pogoane, fie ca pâlmași cu patru pogoane, nu pot să mai cumpere pământ de la consătenii lor improprietariți până la complectarea numărului de 11 po-

goane recunoscut ca limită maximă de art. 1 din legea din 1864.

42 363

Pensiunile medicilor : 1. Asemănat art. 177 din legea sanitară, inspectorii sanitari, medicii primari de județe, medicii de orase, plăși, etc., plătiți din casa statului, a județelor sau comunelor, cari în timp de epidemie, și în exercițiul funcțiunei lor, vor fi contractat, infectându-se de la bolnavi, maladii din cari au rezultat pentru ei incapacitatea permanentă de serviciu, sau moartea, având sau neavând anii de serviciu, vor primi ca pensiuine leafa întreagă ce au avut. fără însă ca să întreaacă mactimum prevădută de legea pensiunilor, și aceste pensiuini sunt reversibile asupra familiei, conform prescripțiunilor legii pensiunelor, iar proba că maladia a fost contractată în timp de epidemie și în exercițiul funcțiunei, se poate face prin ori ce mijloace de probațiune prescrie de dreptul comun.

Ast-fel, este casabilă decisiunea Curții de apel care respinge probele propuse pe motiv că legea cere alte dovezi de cât constatările oficiale făcute de autoritățile medicale sau administrative, fără să arate măcar în care anume lege se găsește exprimat acest principiu

29 228

2. Comunele sunt în drept a reține din salariul veterinarilor la sumele prevădute pentru pensiuini și a le vërșa la casa statului, nu sunt însă în drept de a face asemenea rețineri din diurnile acelor veterinari, astfel că comunele și prin urmare statul sunt obligați a restitui acele rețineri celor în drept și aceste rețineri nefiind niște venituri comunale, restituirea lor nu se prescrie prin cinci ani.

37 306

Pensiuni militare : 1. Dreptul unui militar de a se bucura de pensiuine se perde nu numai în casurile prevădute de legea penală, dar și atunci când militarul se află în vre-una din împrejurările cari fac a se ridica esercițiul drepturilor politice.

Ast-fel, militarul care este condamnat pentru delictul prevădută și pedepsit de art. 140 și 141 din Codul penal ordinar, condamnățiune care-l face nedemn de a fi alegător, perde și dreptul la pensiuine

29 226

2. O lege neputând avea efecte de cât pentru viitor urmează că legea din 1886, pentru pensiuinea militarilor morți sau rămași infirmi din cauza unui serviciu comandat în timp de pace, nu poate fi aplicată pentru casurile întâmplate anterior acestei legi.

Ast-fel, vėduva unui ofițer mort înainte de 1886, din cauza unui serviciu comandat în timp de pace, nu poate cere să i se reguleze drepturile la pensiuine în basa acestei legi, intru cât faptul generator al dreptului la pensiuine al ei, adică moartea soțului său militar, fiind anterior legii din 1886, această lege nu i se poate aplica, în virtutea sus zisului principiu al neretroactivității legilor, și, în această privință, foarte puțin importă dacă cererea de regulare la pensiuinea fost făcută înainte sau după 1886, căci ceea ce decide în cauză, nu e cererea, ci faptul chiar că naștere dreptului cerut

33 270

Perdere dreptului la pensiuine pentru militari : Vezi : «Pensiuni militare».

Perimare : 1. După art. 157 din Procedura civ., dacă opozițiunea se admite, hotărėrea dată în lipsă încetează de a mai exista. În materie comercială, dreptul de opozițiune se exercită în virtutea principiului : «j'oppose parce que j'oppe», fără să fie nevoie pentru acest sfârșit de o anume hotărėre a tribunalului, de oarece, după art. 894 din Codul de comerț, opozițiunea nu e ținută să justifice cauzele absenței.

Dacă printre cauzele de admisibilitate ale

oposițiunei s'ar înțelege și tardivitatea ei, (art. 157 Pr. civ.), ea se consideră neavenită, în cât nu e nevoie de perimare. ci de respingerea ei ca tardivă.

Opozițiunea primită în termen, departe de a începe o instanță nouă care să se poată perima deosebit, nu e de cât urmarea instanței introduse de partea reclamantă, care, ca unul ce a introdus-o, nu poate cere perimarea deosebită a opozițiunei 6 44

2. O hotărîre de perimare nu este definitivă când se constată că a fost atacată pe calea opozițiunei și că această opozițiune este încă pendinte înaintea instanței care a pronunțat hotărîrea de perimare 34 293

3. Perimarea opozițiunei atrage după dînsa perimarea întregii instanțe.

4. Cestiunea de a se ști dacă prin perimarea unei opozițiuni se perimă întreaga instanță angajată, sau numai opozițiunea, fiind o cestiune numai de drept, nelegată întru nimic cu vre-un fapt, se poate propune și discuta pentru prima oară în casațiune. 24 189

Persoane morale; Vezi: «Persoane juridice».

Persoane juridice: 1. În dreptul modern și în special în legislațiunea noastră se cer două condițiuni pentru ca o persoană juridică să poată căpăta existența sa:

a) Să fie creată în scopul și în vederea unei cauze de utilitate publică, iar nu pentru interese personale ale membrilor acestei asociații.

b) Ca acea asociație de membri să poată exista cu depline drepturi, trebuie să aibă autorisațiunea și recunoașterea Statului în mijlocul căreia ea voeste ași constitui drepturi și ași creea datorii; fără această autorizare persoana morală nu are nici o însușire legală, de oare-ce Statul trebuie să aibă ori-când privigherea asupra siguranței și moralei publice. Doctrina și jurisprudența cer îndeplinirea acestor elemente.

2. După tradiția istorică a Moldovei, Domnitorii, în toate timpurile dădeau învoirea lor tuturor corporațiunilor, comunităților și isnafurilor care se înființa. Corporațiunile nu numai nu puteau exista fără învoirea Domnitorului dar că adesea-ori Domnitorul se amesteca chiar în organizarea și administrarea comunităților, numea și confirma pe reprezentanți și înființa chiar corporații, cum dovedesc numeroasele documente istorice. Cu deosebire din aceste documente rezultă că Domnitorul avea pururea privigherea asupra străinilor și asupra pământului neputând străinii cumpăra pământuri fără autorisațiunea lui.

3. Dacă din atricolii 15, 38, 41, 42., 43 din Codul Calimach ar resulta vre-o îndoială că comunitățile puteau să existe cu sau fără autorisațiune, judecătorii sunt ținuți pentru a da o soluțiune juridică, să se rapoarte la isvoarele vechiului nostru drept a tradiției acestei țări, și mai presus de toate, la nestrămîntul obiceiului al pământului pe care l'am văzut din discuțiunea de mai sus, că a fost în tot-d'una că acele comunități nu puteau exista de cât cu autorisația Domnitorului.

4. Posesiunea de Stat invocată pentru acoperirea lipsei de încuviințare a Domnitorului nu poate să rezulte din acte cum ar fi un schimb când în el nu se află iscălit verii-un reprezentant al persoanei morale, căci aceasta fiind o abstracțiune, o ficțiune, ele caută a fi reprezentate prin persoane fizice.

Învoirea dată de sfatul orașului Focșani jidovilor întru a clădi o Havră, nu este nici o recunoaștere nici o autorisațiune, ea este pur și simplu o măsură de regulament comunal care nu investește pe comunitatea israelită

cu drepturile unei persoane morale privilegiu numai a Domnitorului său a legii. Comunitatea ce invocă un drept de proprietate asupra unui teren în litigiu trebuie să dovedească scopul ce urmărește, dacă el este de morală și de utilitate publică, că imobilul a cărei proprietate o invoacă este destinat pentru îndeplinirea scopului acelei societăți 3

5. Fundațiunea unei instituțiuni de bine-facere, avînd scopuri umanitare și recunoscute utile societății, poate avea o existență juridică și fără o prealabilă autorisațiune legală, întru cât nefiind contrarie nici bunele moravuri, nici proihibită de lege, crearea ei este permisă. 4

6. Sub legiuirea Calimach, ca și sub Codul civil actual, numai singură puterea suverană a statului poate da ființă așa ziselor persoane morale. În accepțiunea primită de jurisprudență și teorie, și dar fără această formală încorporare, ori-ce alte acte și fapte din cari s'ar deduce confirmări sau recunoașteri ta-cite de drepturi vre-unei asociațiuni, nu pot conferi chiar însușirea de persoană morală.

Afară de aceasta, chiar dacă s'ar admite că după legiuirea Calimach, persoane morale s'ar fi putut constitui în fapt și fără autorizarea puterii suverane, încă aceasta ar trebui admisă numai pentru obștimele de pămîntenii cu dreptul de cetățean, iar nu pentru străinii ale căror drepturi erau destul de mărginite, precum știut este că evreii nu a-vea drepturi de proprietate de cât pentru case în orașe, și este cu neputință a se pretinde că dacă individual ei nu aveau de cât drepturi restrînte, aveau totuși totalitate de drepturi îndată ce se alcătuiă în asociație și formați persoane morale, ceia ce ar fi absurd.

Ast-fel, spitalul Israelit din Iași nefiind o persoană juridică de oare-ce n'a putut dovedi existența ei ca atare, nu are cădere să primească vre-un legat, și prin urmare a'l reclama. 44

Poprire: 1. Poprirea avînd caracterul unei execuțiuni silite, termenul de apel contra hotărîrilor tribunalului date asupra cererii de validare a unei popriri, este supus acelorași reguli de procedură expeditivă ca și contestațiunile la execuțiunile silite, adică este de o lună de la data pronunțării sentinței. 1

3. Contestațiunea este singura cale mai eficace și mai repede prin care terții, ale căror interese se află lovite printr'un act judecătoresc, pot obține, pe cale sumară, recunoașterea drepturilor lor, pentru că nicăeri legea nu le interzice dreptul de contestațiune când li se sequestrează sau urmărește sume cari de și ale lor, se găsesc însă în mâna altei persoane.

Ast-fel, soția separată de patrimoniul de soțul său, poate face contestațiune când un creditor al soțului face poprire pe sume de bani ce aparțin soției și aflate în mâna altei persoane. 4

3 Poprirea care nu întrunește condițiile art. 455 și urm. din Pr. civilă, nu este valabilă 28

4. Poprirea este un act de urmărire și executare și din momentul validării ei debitorul numai poate contesta creanța sa pentru care s'a efectuat, poprirea, iar cei de al treilea, în mâna cărora s'a făcut această poprire, numai pot plăti în mâinele debitorului sequestrat, căci din acest moment ei devin debitorii creditorului sequestrant 36

5. În materiă de poprire este loc a se aplica art. 151 din procedura civilă, când unul dintre intimați lipsește 41

Portărei: 1. Fapta de a lua taxa de un leu pentru a se redacta procesul-verbal de înmănarea citațiunei, sau a orî-cărui alt act judecătoresc, în care partea ar lipsi de la domiciliu, sau nu ar vroi a primi, nu constituie

No. ziar: Pag.

No. ziar. Pag.

o percepere ilegală, cu toate că nu s'a întâmplat unul din evenimentele în vederea cărora se percepuse taxa de 1 leu.

2. Taxa se calculează de la locul de reședință a tribunalului și până la localitatea în care are a se transporta agentul judecătoresc. Dacă portărelul percepe asemenea taxe de la deosebite persoane ce locuiesc în deosebite localități, dar se merge la toate pe aceeași cale, nu se poate susține că pentru persoana ce locuiește mai departe, să se calculeze, nu de la reședința tribunalului, dar de la localitatea cea mai apropiată unde agentul avea a înmâna un act de procedură.

3. În materie de sequestre și vânzări, cu toate că taxa se plătește pe ore de lucru, taxa primită pe o zi, nu constituie o percepțiune ilegală, mai ales când s'a lucrat toată ziua. 16 125

Posesiune: 1. Buna credință se presupune în materie de perceperea veniturilor unui imobil, și posesorul nu este obligat a stabili buna lui credință. (art. 485 și urm. Cod. civ.) 14 111

2. Instanța de fond constată suveran, buna sau rea credință a unui posesor. 28 217

Prescripțiune: 1. Este fără interes a se asculta motivul bazat pe usucapiunea, întemeiată pe posesiunea de 30 de ani, când părătul a dovedit prescripțiunea prin un titlu just și o posesiune de 20 ani.

2. Acțiunea posesorie intentată de la 1879 și părăsită, nu poate întrerupe prescripțiunea în sensul art. 1686, mai ales când nu se stabilește identitatea imobilului asupra cărora se intentase acțiunea posesorie, cu imobilul ce se revendica pe calea petitorie 11 85

3. Prescripțiunea anală prevăzută în art. 498 din Cod. civ., nu se aplică la schimbarea albiei unui riș, ci ruperea unui teren și adăugirea la alul, ci este aplicabil art. 502, iar prescripțiunea este de 30 de ani.

4. Buna credință se presupune în materie de perceperea veniturilor unui imobil, și posesorul nu este obligat a stabili buna lui credință. (art. 485 și urm. Cod. civ.) 14 111

5. Dacă în termen de 10 ani de la ajungerea la majoritate, fostul minor nu a atacat vânzarea prin licitație a bunurilor succesoriale, făcută cu violarea art. 401, 402, 411 și 747 C. c., el se consideră a fi renunțat tacit la acțiunea-î în anulare și în acest cas este loc a aplica prescripția 22 174

6. Cel care posedă ca mostenitor sau ca legatar timpul cerut de lege pentru a prescrie, poate opune prescripția, chiar dacă autorul său a avut o posesiune precară, cu condițiune însă ca să fie de bună credință, adică să aibă credința că cel de la care a dobândit imobilul, prin moștenire sau testament, avea toate însușirile cerute de lege spre a-î transmite proprietatea 27 214

7. Asemănat art. 184 din vechiul Cod comercial, acțiunile derivând din biletele la ordin, iscălite de comercianți, sau făcute pentru fapte de comerț, se prescriu prin 5 ani.

De aci rezultă că pentru ca această prescripțiune cincinală să fie aplicabilă, cătă ca biletul la ordin să fie sau iscălit de un comerciant, sau făcut pentru fapte de comerț, căci numai ast-fel își capătă acest act comercialitatea, și prin urmare, când cel ce semnează un bilet la ordin nu este comerciant, sau nu este făcut pentru un act de comerț, atunci biletul la ordin este un act civil, și deci un atare act este supus prescripțiunii de drept comun, adică celei de 30 de ani 29 229

8. Prescripțiunea începută sub regimul unei legi se regulează tot după această lege de și înainte de împlinirea termenului ar fi intervenit o altă lege care să-l scurteze.

9. Capitalul acțiunilor sau obligațiunilor datoriei publice a statului sau a comunelor se prescrie prin trecere de trei-deci de ani de la data eșirei la sorți a acelor acțiuni sau obligațiuni 32 265

10. Prescripțiunea de 10 ani consfințită de art. 1900 din Codul civil, fiind o confirmațiune, nu se poate aplica nulității pactului succesoral care, în deosebire de nulitatea donațiunii pentru vicii de formă, nu se poate confirma de părțile interesate nici după moartea aceluia a cărui succesiune a făcut obiectul pactului.

11. Confirmațiunea fiind neadmisibilă în cazul unui pact succesoral și prescripțiunea din art. 1900 din Codul civil neaplicabilă, omisiunea ce o instanță judecătorească ar face nepronunțându-se asupra unui asemenea mijloc de apărare este esențială și deci atrage casarea hotărârei 34 280

12. Actul de schimb neautenticat și nici făcut cu îndeplinirea formelor prescrise de art. 1405 din codul civil este nul, și un asemenea act nu poate servi de basă prescripției de 10 până la 20 ani 34 281

13. Comunele sunt în drept a reține din salariul veterinarilor la sumele prevăzute pentru pensiuni și a le vărsa la casa statului, nu sunt însă în drept a face asemenea rețineri din diurnele acelor veterinari, ast-fel că, comunele și prin urmare statul sunt obligați a restitui acele rețineri celor în drept, și aceste rețineri nefiind niște venituri comunale, restituirea lor nu se prescrie prin cinci ani 37 306

14. Taxele de înregistrare odată percepute, chiar dacă au fost pe nedrept percepute, se prescriu dacă cei cele-au plătit n'au făcut cerere de restituirea lor în termen detrei ani. 40 347

15. Prescripțiunea anală prevăzută de art. 595 Codul de procedură penală se aplică numai contravențiunilor simple sau instantanee, iar nu și celor continuu sau perpetui, cum ar fi construirea unui imobil fără autorizare sau nesupunerea de a dărâma o casă insalubră și care amenință cădere. 41 353

16. În ceea-ce privește prescripțiunea acțiunilor rezultând din contractul de închiriere al unui vas, se aplică legea domiciliului debitorului. 44 377

Presumpțiuni: Antidarea făcută în scop de a fraudă legea și de a eluda măsurile de protecțiune edictate de dënса în favoarea incapacabililor, constituind un mijloc de a disimula fraudă, partea este în drept, după dispozițiunile art. 1203 Cod civil, să dovedească alegațiunile ei prin toate mijloacele de probațiune chiar prin simple presumpțiuni, căci asemenea acte prin scopul ce urmăresc nu se sèvresc față cu martori nici nu se constată prin contra înscrișuri, și nu e nevoie să existe mai multe presumpțiuni precise, grave și concordante, judecătorul putându-și întemeia convingerea pe o singură presumpțiune gravă și precisă având în constatarea faptelor și aprecierea împrejurărilor o putere suverană. 12 93

Presumpția muciană: Presumpția muciană din art. 792 C. com., se referă după natura lucrurilor la întregimea lor, iar nu la accesiunii, cari ca de pildă aluviunile, sunt și multe materialmente indiscernabile și inseparabile. 21 166

Privilegii și ipotecă: 1. Creditorii succesiunii, spre a asigura drepturile lor față de creditorii personali ai mostenitorilor, au un drept de preferință pe care îl dobândesc prin inscripțiunea creanței lor în registrele publice de ipotecă în termen de șase luni de la deschiderea succesiunii. Creditorii ce nu au luat inscripție ipotecară în termen de șase luni nu sunt considerați ca decăzuți; ei pot lua inscrip-

țiune, însă efectele ei se produc numai față de creditorul hipotecar posterior inscripțiunei luate.

2. Este fără interes a se discuta dacă dreptul creditorilor unor mosteniri de a cere separațiunea bunurilor, constituie sau nu un privilegiu propriu zis, adică dacă conferă dreptul de a urmări imobilul în mâinile ori-cărui deținător, sau numai un drept de preferință asupra pretului; când cesțiunea de resolut este a se ști dacă, fără a se fi intentat acțiune de separațiune de bunuri, se poate lua inscripție hipotecară.

3. Din combinațiunea art. 781 și 1743, nu rezultă că legiuitorul a înțeles a subordona, unei cereri de separațiune de patrimoniu, validitatea luării inscripțiunei: prin cuvintele «care cer separațiune de patrimoniu» întrebuintate în art. 1743 legiuitorul a înțeles a zice: acei care au dreptul să ceară separațiunii de patrimoniu, sunt creditorii și moștenitorii defunctului. De s'ar cere neapărat intentarea acțiunei în separațiune de bunuri, s'ar face anevoioasă conservarea dreptului de preferință, căci acțiunea trebuind îndreptată contra creditorilor personali ai moștenitorilor, aceștia nu sunt cunoscuți în tot-d'auna.

4. Equitatea cere ca, între un achizitor nou al unui imobil, rămas grevat de o sarcină pe care era în măsură să o cunoască, și de care s'a ținut seamă la fixarea pretului vânzării, și între creditorul mostenirei ce a luat inscripție, să se dea preferință celui din urmă.

5. Venzătorul are dreptul de privilegiu asupra mărfurilor și mobilelor vândute și neplătite, dacă ele se află încă în posesiunea debitorului, chiar și în cazul când au fost cumpărate cu termen de plată și acest privilegiu trece înaintea creditorului gagist, dacă acele mărfuri și mobile se află tot în posesiunea cumpărătorului debitor.

Probe: 1. Antidatara făcută în scop de a frauda legea și de a eluda măsurile de protecțiune edictate de dânsa în favoarea incapabililor, constituind un mijloc de a disimula fraudă, partea este în drept, după dispozițiunile art. 1203 Cod civil, să dovedească alegațiunile ei prin toate mijloacele de probațiune chiar prin simple presupțiuni, căci asemenea acte prin scopul ce urmăresc nu se sêvêrșesc față cu martori nici nu se constată prin contra inscrișuri, și nu e nevoie să existe mai multe presupțiuni precise, grave și concordante, judecătorul putându-și întemeia convingerea pe o singură presupțiune gravă și precisă, având în constatarea faptelor și aprecierea împrejurărilor o putere suverană.

2. Reclamantul în instanță are sarcina să dovedească acțiunea sa.

Proprietate: Proprietatea solului absoarbe pe cea a construcțiunilor, iar constructorul străin n'are proprietatea construcțiunei sale, ci numai un drept de creață asupra valorii materialului, ori valorii plus valutei și numai într'un caz special un drept chiar asupra materialelor, pe care le poate ridica, toate acestea depinzând în prima linie de voința proprietarului solului, în a 2-a linie de buna sau rea credință a constructorului. Dar această cesțiune nu se poate rezolvi în mod incidental pe cale de contestațiune în lipsa terțiului constructor, ci trebuie ca acesta din urmă să își valorifice drepturile, pe cale principală, față de proprietarul solului.

R

Raza Bucureștilor: Asemănat art. 11 din legea de la 1895, asupra măririi razei orașului Bu-

cureștî, drumurile naționale și județene din interiorul noiei raze a capitalei cari, la epoca promulgării legi, se construiau și se întrețineau de stat sau județ, potrivit cu art. 9 din legea drumurilor, au a se reconstrui și întreține de primărie, cu sumele necesare ce se vor înscrie regulat în bugetele statului și județului, datorate fiind comuna să mențină aceste drumuri în lărgimea și zonele prevăzute din legea drumurilor.

De aci rezultă că primăria capitalei are dreptul de administrațiune asupra acestor drumuri iar nuda proprietate aparține statului sau județului, și deci primăria are posesiunea lor, și ca atare poate fi chemată în judecată pe cale de acțiune posesoriă, și chiar a fi introdusă în cauză într'o acțiune posesoriă intentată de sus menționata lege, însă pendentă încă în urma promulgării acestei legi.

Recunoașterea calității de cetățean român: Veđi: «Naționalitate.»

Recurs: Veđi: «Casație.»

Regim matrimonial: Veđi: «Căsătoria» și «Dotă.»

Repausul duminical: E nul procesul-verbal dresat de comisar prin care constată cotravențiunii la legea repausului duminical, dacă nu are ca martori asistenți doi comercianți sau industriași.

Representațiune: Veđi: «Succesiuni.»

Retract litigios: 1. Pentru a se putea exercita retractul litigios, trebuie să existe înainte de toate un litigiu pendent, în privința lucrului cedat, în momentul cedării, retractul fiind o expropriere extra ordinară, acordată pentru a stinge un proces pendent.

2. Ori-ce litigiu este de drept supus la două instanțe de fond, apelul având efect devolutiv, dar dacă, o da tăce instanța superioară de fond s'a pronunțat, procesul e judecat definitiv, și toate cele-l'alte mijloace de atacare ca recursul și revisiunea fiind niște căi extra-ordinare, ele nu împiedică definitivitatea judecătii de fond de cât atunci când sunt întrebuințate în cauză.

Ast-fel, nu posibilitatea de a face recurs, ci numai recursul realmente făcut pune în dubiu judecata instanțelor de fond și prin urmare numai atunci lucrul redevine litigios, iar nu prin simpla existență a dreptului de recurs sau de revisiă, sau prin posibilitatea lor.

3. Condițiunea principală cerută de art. 1309 din codul civil, care oprește pe avocați de a deveni cesionari de drepturi litigioase, este ca în momentul cesiunei, drepturile cedate să fi fost litigioase, adică să fi fost deschis un proces în privința lor.

Revendicare: Veđi: «Acțiune în revendicare.»

S

Schimb: 1. Soțul poate da un imobil al său în schimbul imobilului dotal al soției sale, cu aprobarea tribunalului și pentru aceasta nu este nevoie de un act formal de schimb când cererea de aprobarea schimbului a fost făcută de ambii soți și tribunalul a aprobat această cerere.

2. Proibițiunea schimbului între soți, se referă numai la actele făcute prin bună învoială cari ascund liberalități irevocabile, iar nu la un schimb făcut cu controlul și aprobarea tribunalului după toate regulile prescrise de lege.

3. Lipsa transcripțiunei jurnalului tribunalului care aprobă un schimb între soți, nu dă drept femeii să considere schimbul ca neavenit, de cât dacă din lipsa acelei transcripțiuni s'ar

6 45

32 262

12 93

25 197

21 166

26 205

39 340

39 338

	No. ziar.	Pag.
găsi în pierdere față cu terții ce ar fi dobândit drepturi asupra imobilului schimbat	2	14
4. Actul de schimb neautenticat și nici făcut cu îndeplinirea formelor prescrise de art. 1405 din codul civil, este nul, și un asemenea act nu poate servi de basă prescripțiunii de 10 până la 20 ani	34	281
Schimbarea matcei unui riu: 1. Prin schimbarea albiei rîului Prut și trecerea unei porțiuni de teren din Basarabia la România, proprietarii din Basarabia n'au pierdut dreptul la acel pământ. Ei pot exercita acțiunea în revendicare, fără a li se putea opune calitatea lor de streini, incapabili de a dobândi imobile rurale în România după Constituțiunea din 1879, întru cât dreptul lor era anterior Constituțiunea din 1879, și dreptul la acțiune era născut în 1877, când Prutul schimbase albia sa.		
2. Prescripțiunea anală prevăzută în art. 498 din cod. civ., nu se aplica la schimbarea albiei unui rîu, ci ruperea unui teren și adăogirea la altul, ci este aplicabil art. 502, iar prescripțiunea este de 30 de ani.		
3. Streini ce n'aveau un drept dobândit asupra unui imobil în România, nu pot exercita acțiunea în revendicare. Ast-fel deși art. 502 cod. civ. arată că albia veche a unui rîu se împarte între proprietarii mărginași, aceasta este numai o enunțiațiune; că întru cât reclamanții n'au exercitat dreptul în 1877, ci tocmai acum, conform Constituțiunii n'au acest drept.	14	111
Sechestrul judiciar: 1. Numirea unui sechestrul judiciar fiind numai o măsură conservatoare, părților nu li se ridică prin aceasta nici un drept de proprietate, nici chiar acela de folosință, ast-fel că ele pot exercita toate acțiunile fără nici o rezervă, căci legea nu prevede nici o decădere de drepturi prin înființarea unui asemenea sechestrul.		
2. Persoana însărcinată ca sechestrul judiciar fiind pur și simplu un depositar însărcinat cu conservarea lucrurilor, el nu poate lucra ca un mandatar legal al părților și puterea sa este restrânsă numai la acțiunile ce ar avea de scop conservarea averii primită de dânsa prin inventar, și chiar pentru aceasta îi trebuie o autorizare din partea tribunalului.	2	15
3. În genere, sechestrul judiciar nu se admite de cât sub aceste condițiuni: 1° dovedirea culpei administratorului: 2° pericolul la care ar fi expus imobilul dacă s'ar mai lăsa în administrarea lui	10	78
Orânduirea sechestrului judiciar este lăsată la aprecierea judecătorului, și sechestrul judiciar fiind o măsură extremă, care are ca rezultat de a lipsi pe actualul proprietar, pentru un timp nedeterminat de exercițiul drepturilor sale, urmează că judecătorul nu trebuie să'l admită de cât în casuri grave și atunci când nu numai n'ar fi contestație asupra dreptului de proprietate, dar când și exercițiul acestui drept ar fi întru atât de periculos pentru cei ce cer sechestrul în cât dauna ce li s'ar putea produce, ar fi ireparabilă	19	150
Separatie de patrimoniū: 1. Soția separată de patrimoniū de soțul său, poate face contestațiune când un creditor al soțului face poprire pe sume de bani ce aparțin soției și aflate în mâna altei persoane	4	32
2. Creditorii succesiunii, spre a asigura drepturile lor față de creditorii personali ai moștenitorilor, au un drept de preferință pe care îl dobândesc prin inscripțiunea creanței lor în registrele publice de ipotecă în termen de șase luni de la deschiderea succesiunii. Creditorii ce nu au luat inscripție hipotecară în termen de șase luni nu sunt considerați ca decăzuți; ei pot lua inscripțiune, însă efectele		

	No. ziar.	Pag.
ei se produc numai față de creditorul hipotecar posterior inscripțiunii luate.		
3. Este fără interes a se discuta dacă dreptul creditorilor unor moșteniri de a cere separațiunea bunurilor, constitue sau nu un privilegiu propriu zis, adică dacă conferă dreptul de a urmări imobilul în mâinele orî-cărui deținător, sau numai un drept de preferință asupra prețului; când cestiunea de resoltat este a se ști dacă, fără să se fi intentat acțiune de separațiune de bunuri, se poate lua inscripție hipotecară.		
4. Din combinațiunea art. 781 și 1743, nu rezultă că legiuitorul a înțeles a subordona, unei cereri de separațiune de patrimoniū, validitatea luării inscripțiunii: prin cuvintele «care cer separațiune de patrimoniū» întrebunțate în art. 1743, legiuitorul a înțeles a zice: acei care au dreptul să ceară separațiunii de patrimoniū, sunt creditorii și moștenitorii defunctului. De s'ar cere neapărat intentarea acțiunii în separațiune de bunuri, s'ar face anevoioasă conservarea dreptului de preferință, căci acțiunea trebuind îndreptată contra creditorilor personali ai moștenitorilor, acestia nu sunt cunoscuți în tot-d'una	6	45
Servituți: Se dă o rea calificare unei acțiunii posesorie pentru exercițiul servituților de vedere și distanțele de observat între vecini la construcțiuni, când tribunalul și declină competența, pe motiv că se contestă însuși titlul constitutiv al servituței, de oare ce după lege, când se confesă însuși dreptul de proprietate sau titlul constitutiv al servituței, judecătorul de pace, în primă instanță, și trib. în apel, au dreptul a statua numai asupra dreptului de posesiune, fără a se prejudeca chiar fondul dreptului.	32	261
Simulațiune: 1. Simulațiunea se poate dovedi de către cei de al treilea cu marturi ori presumpțiuni și judecătorul, întemeindu-se pe ele, decide suveran asupra sincerității sau simulațiunii actului atacat.	14	109
2. Averea debitorului, prezinte și viitoare, servind de gagiū creditorilor, aceștia sunt în drept a face toate actete de natură a menține întreg patrimoniul debitorului, precum și de a exercita orî ce acțiune care ar tinde la acest scop.		
Ast-fel, scopul acțiunii în simulațiune tinzând tocmai a menține în patrimoniul debitorului bunul care n'a eșit de cât în mod aparent, creditorii sunt în drept să atace actete de vînzare făcute de debitor în fraudă drepturilor lor.		
3. Când printr'o acțiune în simulațiune se constată că cumpărătorul imobilului nu putuse deveni proprietar al celui imobil, din cauză că vînzătorul l'vînduse în fraudă creditorilor săi, și că dar actul de vînzare a fost neexistent, urmează că și al doilea act de vînzare, intervenit între primul cumpărător și o a treia persoană, să se considere ca fără ființă întru cât <i>resoluto jure dantis resolvitur jus accipientis</i>	32	263
Societate în nume colectiv: Dacă o societate în nume colectiv se disolvă, conform art. 193 Cod. com., prin moartea unuia din asociați, de aici nu rezultă că ea, de și disolvată prin ficțiune, nu se consideră a reexista, și creditorii să ceară liquidarea. Când însă societatea înainte de disolvare se afla în starea de încetare de plăți, creditorii pot cere declararea în stare de faliment, întocmai cum se poate cere declararea în stare de faliment, a unui comerciant după retragerea sa din comerț, sau după moarte (art. 703 Cod com.), sub două condițiuni: 1° ca încetarea plăților să fi avut		

	No. siar.	Pag.
loc în timpul exercițiului comerțului, și al 2 ^o ca acțiunea să fi fost intentată în termenul prescris de art. 703. Denumirea de comerciant cuprinde și societățile comerciale și ceea ce este admis și consacrat, precum declararea stărei de faliment, pentru comerciant, se admite și pentru o societate comercială : Art. 209 Cod com., dovedește că chiar o societate în stare de liquidare poate fi declarată în stare de faliment	11	86
Solidaritate : În obligațiunile comerciale codebitorii sunt ținuți solidaricește, afară numai când s'a stipulat contrariul	27	211
Străini : 1. Străini nu pot dobândi bunuri rurale prin donațiune între vii (art 7 din Constituțiune). Ei însă au dreptul de a administra și conserva acele bunuri până ce prin vânzare se va realiza darul în bani	7	51
2. Succesiunea în care sunt și imobile trebuie regulată de autoritatea țării în care s'a deschis acea succesiune. Ast-fel când în succesiunea unui străin, se află și imobile situate în România unde s'a deschis succesiunea, numai tribunalele române sunt competente a regula această succesiune, atât pentru imobile cât și pentru mobile, și a rezolva contestațiunile ivite între părți, fiind singurele chemate a aplica legile statutului personal său real, iar nu consulul țării căruia aparține decuș, întru cât consulul nu are de cât o competență de natură pur grațioasă și nu poate tranșa contestațiunile dintre părți.	8	61
3. Străini ce n'aveu un drept dobândit asupra unui imobil în România, nu pot exercita acțiunea în revendicare. Ast-fel deși art. 502 Cod. civ. arată că albia veche a unui riu se împarte între proprietarii mărginași, aceasta este numai o enunțațiune ; că întru cât reclamații n'au eșercitat dreptul în 1877, ci tocmai acum, conform Constituțiunei n'au acest drept.	14	111
4. În principiu, doi soți străini, căsătorii în țară străină, fără a face contract matrimonial nu sunt presupuși că au adoptat regimul matrimonial care e de drept comun în legislațiunea țerei lor. Aceasta e o cestiune de voința sau intenție a părților	15	118
5. Legiitorul român introducând în anul 1865 de o dată căsătoria civilă obligatorie, fără a mai recurge la un regim de tranzițiune în care căsătoria civilă să fie numai facultativă și coordonată celei religioase, urmează că dar căsătoria între doi străini, s'evêrgită în România numai înaintea peotului religiunei părților, fără să fie precedată de căsătoria civilă, nu este valabilă și nu poate conferi contractanților, dupe legile române, caracterul de soți legitimi, întru cât pentru căsătoriile contractate în țară străină, contractanții trebuie să se conformeze, în ce privește formele matrimoniale esteriore, dispozițiunilor așezate întru aceasta de legislațiunea statului respectiv.	44	379
Strămutare : Dreptul de opozițiune în contra unei decisiuni pronunțată în lipsă de Curtea de casație, în materie de strămutare pentru cauză de suspiciune legitimă, nu este acordat de cât defendeurului și ministerului public	2	13
Substiție fideicomisarie : Vezi. «Testamente».		
Succesiuni : 1. Reprezentațiunea este admisă numai în linie directă descendentă, iar în linie colaterală este admisă numai în privința decedenților fraților și surorilor defunctului, și reprezentațiunea fiind o ficțiune și o excepțiune și deci de strictă interpretare, trebuie să emane de la lege și nu se poate aplica de cât acolo unde prevede legea	3	19
2. Nimeni nu poate exercita o acțiune în revendicare cu titlu de erede, când nu are s'ina, dacă în prealabil nu a cerut și obținut		

	No. siar.	Pag.
de la tribunal trimiterea în posesiunea acelei averi succesoriale pe care o revendică	4	
3. Creditorii succesiunii, spre a asigura drepturile lor față de creditorii personali ai moștenitorilor, au un drept de preferință pe care îl dobândesc prin inscripțiunea creanței lor în registrele publice de ipotecă în termen de șase luni de la deschiderea succesiunei. Creditorii ce nu au luat inscripție hipotecară în termen de șase luni nu sunt considerați ca decăzuți ; ei pot lua inscripțiune, însă efectele ei se produc numai față de creditorul hipotecar posterior inscripțiunei luate.		
4. Este fără interes a se discuta dacă dreptul creditorilor unor moșteniri de a cere separațiunea bunurilor, constituie sau nu un privilegiu propriu zis, adică dacă conferă dreptul de a urmări imobilul în mâinele ori-cărui deținător, sau numai un drept de preferință asupra prețului ; când cestiunea de resoltat este a se ști dacă, fără să se fi intentat acțiune de separațiune de bunuri, se poate lua inscripție hipotecară.		
5. Din combinațiunea art. 781 și 1743, nu rezultă că legiitorul a înțeles a subordona, unei cereri de separațiune de patrimoniu, validitatea luării inscripțiunei : prin cuvintele «care cer separațiune de patrimoniu» întrebuițate în art. 1743, legiitorul a înțeles a zice : acei care au dreptul să ceară separațiuni de patrimoniu, sunt creditorii și moștenitorii defunctului. De s'ar cere neapărat intentarea acțiunei în separațiune de bunuri s'ar face anevoioasă conservarea dreptului de preferință, căci acțiunea trebuind îndreptată contra creditorilor personali ai moștenitorilor, aceștia nu sunt cunoscuți în tot-d'auna.		
6. Equitatea cere ca, între un achizitor nou al unui imobil, rămas grevat de o sarcină pe care era în măsură să o cunoască, și de care s'a ținut seamă la fixarea prețului vânzării, și între creditorul moștenirei ce a luat inscripție, să se dea preferință celui din urmă.	6	
7. Succesiunea în care sunt și imobile trebuie regulată de autoritatea țării în care s'a deschis acea succesiune. Ast-fel când în succesiunea unui străin, se află și imobile situate în România unde s'a deschis succesiunea, numai tribunalele române sunt competente a regula această succesiune, atât pentru imobile cât și pentru mobile, și a rezolva contestațiunile ivite între părți, fiind singurele chemate a aplica legile statutului personal său real, iar nu consulul țării căruia aparține decuș, întru cât consulul nu are de cât o competență de natură pur grațioasă și nu poate tranșa contestațiunile dintre părți	8	61
8. Legatarii și creditorii au dreptul, pentru a salvarda interesele lor, față de eredele beneficiar ce administrează averea de moștenire, să ceară vânzarea mobilelor și să apuce la răspundere pe eredele beneficiar chiar <i>ultra vires successionis</i> (art. 714 și 718 Cod. civ.)		
9. După art. 714 din Codul civil eredele beneficiar este obligat a administra bunurile succesiunei și a da socotelii de administrațiunea sa creditorilor și legatarilor. Legea, în sancțiunile ce le prevede pentru reaua administrațiune a eredului beneficiar, nu cuprinde și ridicarea în total sau în parte a administrațiunei, cum este sequestrul judiciar, pentru că, după părerea unanimă, tribunalele nu pot nici într'un mod și chiar după cererea eredului de a se amesteca în administrațiunea sa. Aceasta cu atât mai mult, cu cât nu s'a reproduș dispozițiunea din vechiul		

	No. siar.	Pag.
drept francez, după care tribunalele aveau dreptul de a ridica administrarea eredelui beneficiar.		
In genere, sequestrul judiciar nu se admite de cât sub aceste condițiuni: 1 ^o dovedirea culpei administratorului; 2 ^o pericolul la care ar fi expus imobilul dacă s'ar mai lăsa în administratarea lui.	10	78
. Tribunalul nu poate refusa de a acorda moștenitorilor un termen pentru plata taxei de înregistrare când Ministerul de finance, care trebuie să fie chemat, nu se opune la acordarea unui asemenea termen, iar în cas când moștenitorii se adresează la Ministerul de finance cerând un asemenea termen, și Ministerul refuză de a'l acorda, tribunalul poate admite cererea ce i-ar face moștenitorii și să le acorde un termen de plata taxei de înregistrare.	28	218
. Nu constituie o violare a art. 713 C. c. nici omisiune esențială, când Curtea de fond constată că succesiunea defunctului a fost acceptată sub beneficiu de inventariu.	28	223
Tribunalul poate acorda moștenitorilor un termen pentru plata taxei de înregistrare convenită statului la averea succesorală dispunând să se ia inscripție în imobilele succesiunii pentru asigurarea acestor taxe, chiar dacă în averea succesorală se găsește și bani în numerar din care s'ar putea percepe taxa de înregistrare, când se constată că acel numerar nu este suficient pentru plata taxei și că chiar este urmărit tot de stat pentru plata unor amenzi.	35	283
3. Valoarea imobilelor unei succesiuni, în ceea ce privește taxa de înregistrare ce trebuie plătită, se calculează, în cas când atât usufructul cât și nuda proprietate se transmit aceleiași persoane, dupe declarațiunea moștenitorilor, sau dupe expertisa orânduită de judecători, dacă există contestațiune din partea administrațiunii financiare asupra valorii declarată, și numai în casul când usufructul unei proprietăți s'ar transmite unei persoane, iar nuda proprietate altei persoane, valoarea succesiunii se calculează înmulțindu-se venitul cu 20, adică cu 10 pentru usufruct și cu 10 pentru nuda proprietate.		
4. Moștenitorii sau legatarii, cari cer punerea în stăpânire asupra unei averi de moștenire, sunt datorii să declare averea rămasă și valoarea ei, dupe care, indicându-li-se de tribunal suma convenită statului ca taxă de înregistrare, ei trebuie să facă această plată imediat, înainte de a fi trimiși în posesiune, sau la termenul ce se va fixa de tribunal, în cas când li s'ar acorda un termen de plată.		
5. Odată ce moștenitorii sau legatarii au declarat valoarea unei succesiuni, ei numai pot modifica această declarațiune de cât în casul când vor dovedi că e făcută din eroare pentru avere ce nu există.		
Ast-fel, transacțiunile făcute de moștenitori cu unii din debitorii succesiunii pentru reducerea unor creanțe declarate de moștenitori ca activ al moștenirii, nu pot fi opozabile administrațiunii timbrului, spre a se reduce taxa de înregistrare plătită deja, când acele transacțiuni au fost făcute de moștenitori mai mult de teama insolvabilității debitorilor la scadența creanțelor.	40	347
6. Creditorul personal al unuia din coerezi nu poate urmări partea indivisă a acestuia mai înainte de a cere și provoca împărțea moștenirii. Când însă partea convenită acestui moștenitor este determinată prin împărțea ce s'ar face, creditorul poate urmări această parte fără a fi obligat să procedă la împăr-		

	No. siar.	Pag.
țirea și a acestei părți între moștenitorii debitorului, când debitorul ar fi încetat din viață.	41	351
17. Declarațiunea făcută la grefa tribunalului de către un moștenitor cum că acceptă succesiunea sub beneficiu de inventar, fără însă ca să se facă și inventariul averii, nu face ca acel moștenitor să fie considerat ca erede pur și simplu, căci lipsa inventarului face numai ca declarațiunea de la grea să rămână fără efect, adică ca și când n'ar fi fost făcută, decî ar rămenea în starea de mai înainte, adică că moștenitorul poate accepta sau nu moștenirea, cu sau fără beneficiu de inventar, pentru care are dreptul 30 de ani, afară numai dacă în acest interval n'ar fi făcut act de erede, căci în asemenea cas se ia ca o acceptare tacită.	42	365

T

Taxa de înregistrare: Vezi: «Timbru».
 Taxele portăreilor: Vezi: «Portărei».
 Testamente: 1. În interpretarea testamentelor, ca și a convențiunilor ceea ce are a se cerceta și stabili, este intențiunea autorului testamentului, care se stabilește nu atât din terminologia întrebuințată, pe cât din natura dispozițiunilor testamentare, ele fiind concretisarea voinței și reflecțiunii dispunătorului.

2. Pentru a se dobândi de cine-va calitatea de legatar universal, este suficient a avea vocațiune la totalitatea patrimoniului testat de defunct, independent dacă de fapt instituitului legatar universal nu i-ar mai rămâne nimic din liberalitatea făcută lui, fie din cauza multor sarcini de care e grevat legatul universal, fie din cauză că datoriile anterioare decedului ar absorbi activul averii.

3. Calitatea de executor testamentar nu exclude pe acea de legatar universal, când ambele sunt conferite uneia și aceleiaș persoane.

4. Substituțiunile sau fideicomisele sunt oprite de lege, și sunt nule dispozițiunile testamentare cari au caracterul substituțiunilor fideicomisare.

5. Ceea ce caracterisă o substituțiune fideicomisară este dispozițiunea prin care testatorele însărcinează, pe o persoană gratificată în primul rând, de a păstra în tot timpul vieții sale bunurile obiectului legatului și în urmă a le restitui, la moartea sa, unei a treia persoană gratificată, în al doilea rând.

Ast-fel, când un testatore institue un legatar universal însărcinându-l să înființeze un azil de infirmii, — persoană incertă, — destinând pentru întreținerea acestui azil venitul întreg al averii, prin aceasta n'a făcut o dispozițiune având caracterul unei substituțiunii fideicomisarie, căci, în primul loc, instituitul nu joacă rolul de fiduciar însărcinat a conserva bunurile, cu care este gratificat, până la moartea sa, și în urmă a le transmite unei alte persoane, ci are caracterul de legatar universal, și în al doilea rând de idei, dacă dispozițiunea testamentară consistă în a se întrebuința de legatarul universal venitul averii succesorală la crearea și întreținerea unui azil de infirmii, prin aceasta nu se afirmă și o transmisiune, adică o nouă instituire de legatar în favoarea aceluși azil, și această dispozițiune nu poate fi considerată de cât ca un legat *sub modo* permis de lege.

6. Dispozițiunea prin care un testator dispune că în cas când unul dintre legatarii săi universalii ar înceta din viață, — bine înțeles înainte morții testatorului, — sau ar refusa să primească succesiunea, toate sarcinile să rămână asupra celui care va supraviețui sau va primi, nu constituie o substituțiune fideicomisarie bilaterală, și decî este valabilă, căci

prin această dispozițiune testatorul nu a făcut o liberalitate în sensul că legatarul supraviețuitor este gratificat în două ordine de succesiune, pentru că ambii legatari universalii sunt instituiți direct de autorul testamentului și deveniți proprietari cu vocațiune pentru totalitatea succesiunii în același moment, epoca morții testatorului

4 28

7. Captațiunea nu rezultă din împrejurarea că donatoarea făcuse înainte de donațiune un testament, mai ales când, prin acel testament, se testa tot în favoarea donatarei.

8. Regulele speciale prevăzute de art. 861 și 862 Cod. civ. pentru testamentele autentice nu se aplică și actelor de donațiune, ci numai acelea prevăzute în art. 1171 C. civ.

9. Proba cu martori este admisibilă pentru dovedirea pierderii unui testament. Instanța de fond nu poate reveni asupra admiterii acestei dovezi pe motiv că litigiul ar fi de o valoare mai mare de 150 lei, căci proba cu martori este admisibilă spre a se constata că o parte a avut un testament în posesiunea sa după moartea testatorului și l'au pierdut

7 51

10. Legatar universal este acela care are vocațiunea eventuală la totalitatea bunurilor rămase după urma lui decujus.

11. Dacă bunurile lăsate legat sunt anume specificate în testament, legatul nu este universal, ci particular, de și acele bunuri constituiau întreaga avere a testatorului, în momentul facerii testamentului. (Legatarul nu are nici o vocațiune la bunurile dobândite ulterior de testator).

12. Pentru dobândirea legatului său, legatarul particular trebuie să se adreseze la justiție

18 141

13. Un testament nu este valabil de cât dacă arată pe beneficiarii dispozițiilor care conține, pentru ca părțile interesate să le poată discuta calitățile și pentru ca prescripțiunile legii asupra necapacității de a primi să fie observate.

14. Un legat făcut unui terțiu cu misiunea de a îndeplini voința secretă a testatorului, constituie un fideicomis nelicit și trebuie să fie declarat fără valoare.

5 39

15. Concubinagiul nu constituie pentru concubin o incapacitate de a primi de la concubina sa o liberalitate prin testament, și prin urmare nu poate fi o cauză de nulitate a testamentului, dar este o puternică presumpțiune a manoperilor dolose întrebunțate de concubin pentru a despoia pe concubina sa de averea ei în profitul lui

29 227

Timbru: 1. Cererea de a se restitui taxa de înregistrare, percepută în cas de expropriațiune pentru cauză de utilitate publică, ca percepută fără drept, nu intră în nici unul din cazurile de restituire enumerate în mod limitativ de art. 46 din legea timbrului, și ca atare nu poate fi judecată conform procedurii sumare și excepționale prevăzută de acest text de lege, ci trebuie să fie judecată conform dreptului comun și formulată printr-o acțiune în regulă ce se va face în contra Statului.

5 36

2. După articolul 40 din legea timbrului, nu se plătește de cât o taxă, când se aplează mai mult jurnale bazate pe un titlu, ce decurge din același fapt generatoriu.

21 167

3. Asemănat art. 1 din legea de la 16 Martie 1899 pentru interpretarea art. 33 din legea timbrului, taxa de doi lei la suta de lei prevăzută de citatul art. 33 pentru instrăinările imobiliare se percepe și în cas de expropriațiune pentru cauză de utilitate publică și cererile de restituirea taxelor de înregistrare percepute înainte de această lege din 1899 sunt neadmisibile, chiar dacă au fost făcute în-

ainte de această lege dar cari se găseau pendinte înaintea instanțelor judecătorești de orice treaptă, în momentul promulgării legii.

24

4. Tribunalul nu poate refusa de a acorda moștenitorilor un termen pentru plata taxei de înregistrare când Ministerul de finance, care trebuie să fie chemat, nu se opune la acordarea unui asemenea termen, iar în cas când moștenitorii se adresează la Ministerul de finance cerând un asemenea termen, și Ministerul refuză de a-l acorda, tribunalul poate admite cererea ce i-ar face moștenitorii și să le acorde un termen de plata taxei de înregistrare.

28

5. Tribunalul poate acorda moștenitorilor un termen pentru plata taxei de înregistrare cuvenită Statului la averea succesorală dispunând să se ia inscripție în imobilele succesiunii pentru asigurarea acestei taxe, chiar dacă în averea succesorală se găsește și bani în numerar din care s'ar putea percepe taxa de înregistrare, când se constată că acel numerar nu este suficient pentru plata taxei și că chiar este urmărit tot de Stat pentru plata unor amenzi.

35

6. Valoarea imobilelor unei succesiuni, în ceea ce privește taxa de înregistrare ce trebuie plătită, se calculează, în cas când atât usufructul cât și nuda proprietate se transmit aceleiași persoane, dupe declarațiunea moștenitorilor, sau dupe expertisa oranduită de judecători dacă există contestațiune din partea administrațiunii financiare asupra valorii declarată, și numai în cazul când usufructul unei proprietăți s'ar transmite unei persoane, iar nuda proprietate altei persoane, valoarea succesiunii se calculează înmulțindu-se venitul cu 20, adică cu 10 pentru usufruct și cu 10 pentru nuda proprietate.

40

7. Moștenitorii sau legatarii, cari cer punerea în stăpânire asupra unei averi de moștenire, sunt datorii să declare averea rămasă și valoarea ei, dupe care, indicându-li-se de tribunal suma cuvenită Statului ca taxă de înregistrare, ei trebuie să facă această plată imediat, înainte de a fi trimiși în posesiune, sau la termenul ce se va fixa de tribunal, în cas când li s'ar acorda un termen de plată.

8. Odată ce moștenitorii sau legatarii au declarat valoarea unei succesiuni, ei numai pot modifica această declarațiune de cât în cazul când vor dovedi că e făcută din eroare pentru avere ce nu există.

40

9. Actele de vindere-cumpărare de avere mobilă, dacă nu se legalizează de vre o autoritate nu sunt supuse la plata taxei de înregistrare.

10. Pentru cesiunile de drepturi succesoriale se plătește o taxă de înregistrare de 20/100, fie că succesiunea este mobilă sau imobilă, și fără a se distinge dacă, pentru cele mobiliare, actul de cesiune a fost sau nu legalizat de vre-o autoritate.

33

11. Taxele de înregistrare odată percepute, chiar dacă au fost pe nedrept percepute, se prescriu dacă cei ce le-au plătit n'au făcut cerere de restituirea lor în termen de trei ani.

40

Titlu executor: Pe calea contestațiunii la executare se poate cere anularea chiar a titlului executor, cu alte cuvinte se poate pune în

	No. ziar.	Pag.
discuțiune dacă hotărîrea saŭ ori-care alt titlu executor. în basa căruia se face urmărirea. este saŭ nu valabil.	24	191
Transcriere: 1. Lipsa transcripțiunei jurnalului tribunalului care aprobă un schimb între soți nu dă drept femeii să considere schimbul ca neavenit de cât dacă din lipsa acelei transcripțiunii s'ar găsi în pierdere față cu terții ce ar fi dobândit drepturi asupra imobilului schimbat.	2	14
2. Eroarea în transcripțiune a unui număr greșit al străzei nu are vre-o influență asupra transcripțiunei valabile a dreptului de proprietate, când din cele-l'alte enunțări. ale actului de vînzare se poate cunoaște identitatea imobilului.	14	109
3 Transcripția contractului de vînzare a pădurei, nu poate avea nici un fel de înfrîurire asupra drepturilor cumpărătorului. Transcripțiile nu au efect de cât atunci când e vorba de drepturi imobiliare.	23	180
Transport: 1. Contractul de transport încheiat cu armatoriul unui vas de către o persoană pentru și în numele altei persoane, pentru transportul unei mărfi la adresa acestei persoane, leagă și obligă pe această persoană, destinatară, față cu armatoriul, și o face să răspundă de toate obligațiunile rezultând din navlu.		
2. În ceea ce privește prescripțiunea acțiunelor rezultând din contractul de închiriere al unui vas, se aplică legea domiciliului debitorului.		
3. Când e vorba de efectele unui contract de transport maritim și de efectele și îndatoririle personale ce rezultă dintr'un conesement, teoreticește se admite în general că se aplică legile locului destinației.	44	377
Tutelă: 1. Acțiunea în denegarea paternității vizând în principal pe copil, a căruil legitimitate se denegă, și hotărîrea avînd a se executa în contralul, o asemenea acțiune nu poate fi îndreptată în contra mumei, saŭ numai în contra ei, ci trebuie îndreptată în contra copilului, și dacă acesta este minor, să fie reprezentat în instanță de un tutore special, întru cât între copil și tatăl său sunt interese contrarii.	5	35
2. Mama, ca tuloare, nu poate continua comerțul decedatului său soț, în numele și pe socoteala minorilor săi copii, dacă nu a fost autorizată de tribunal pentru aceasta. și dacă această autorisațiune nu a fost afișată și publicată conform art. 10 din Codul comercial. Ast-fel, chiar dacă muma a obținut o asemenea autorizare, însă n'a afișat-o și n'a publicat-o, și totuși a continuat a face comerț, dînsa nu poate fi considerată că a făcut comerțul în numele și pe socoteala minorilor pe cari, în acest cas, nu-i poate obliga, ci trebuie considerată că a făcut comerț pe seama sa, și deci, dacă încetează plățile, dînsa personal urmează a fi declarată în stare de faliment.	41	355

U

Urmărire imobiliară: 1. Vînzarea unui imobil după comandament însă înainte de facerea afiștelor și a publicațiunilor, este valabilă și dacă s'a transcris, este opozabilă celor de al treilea, cum și adjudecatarului aceluimobil.		
2. Eroarea în transcripțiune a unui număr greșit al străzei nu are vre-o influență asupra transcripțiunei valabile a dreptului de proprietate, când din cele-l'alte enunțări ale actului de vînzare se poate cunoaște identitatea imobilului.		
3. Adjudecațiunea transmite adjudecatarului numai dreptul ce avea și urmăritul asupra lucrului vîndut (art. 565 Proc. civ.), prin urmare, când urmăritul înainte de adjudecare încetase de a fi proprietar prin faptul ca vînduse		

	No. ziar.	Pag.
imobilul, el nu mai putea transmite vre un drept de proprietate adjudecatarului; legiuitorul a revenit în art 565 asupra dispozițiunei de decădere din art. 506 alin. ultim Proc. civ.	14	109
4. Cumpărătorul nu se poate opune la plata pretului vînzărei dintr'un fapt al său cum ar fi lipsa verii-uneii formalități a cărei omisiune ar atrage nulitatea vînzărei. căci articolul 1364 din Cod. civ. se referă la turburarea ce ar putea resulta dintr'o acțiune hipotecară saŭ în revendicare din partea unui al treilea.	17	134
5. Creditorul adjudecatar nu poate depune creanța sa drept preț al adjudecărei de cât dacă acea creanță este în rang util și necontestat, și acest rang se poate stabili numai prin formarea tabloului de ordinea creditorilor în cele patru săptămâni dupe cea d'întîi publicatiune a urmărireii și înainte de adjudecațiune. Ast-fel, este casabilă ordonanța de adjudecare când s'a primit drept preț creanța ipotecară a creditorului urmăritor, și adjudecatar în acelas timp, fără să se fi stabilit dacă acea creanță este în rang util și neconstatat prin formarea tabloului de ordinea creditorilor.	37	304
6. Creditorul personal al unuia din coerezii nu poate urmări partea indivisă a acestuia mai înainte de a cere și provoca împărțeala mostenireii. Când însă partea cuvenită acestui mostenitor este determinată prin împărțeala ce s'ar face, creditorul poate urmări această parte fără a fi obligat să procedă la împărțirea și a acesteii părți între mostenitorii debitorului. când debitorul ar fi încetat din viață.	41	351
Usucapiune: Vezi: «Prescripțiune».		

V

Venituri imobiliare: Buna credință se presupune în materie de perceperea veniturilor unui imobil, și posesorul nu este obligat a stabili buna lui credință, art. 485 și urm. Cod. civ.	14	111
Vînzare: 1. Vînzarea unui imobil după comandament însă înainte de facerea afiștelor și a publicațiunilor, este valabilă și dacă s'a transcris, este opozabilă celor de al treilea, cum și adjudecatarului aceluimobil.		
2. Eroarea în transcripțiune a unui număr greșit al străzei nu are vre-o influență asupra transcripțiunei valabile a dreptului de proprietate când din cele-l'alte enunțări. ale actului de vînzare se poate cunoaște identitatea imobilului	14	109
3. Cumpărătorul nu se poate opune la plata pretului vînzărei dintr'un fapt al său cum ar fi lipsa verii-uneii formalități a cărei omisiune ar atrage nulitatea vînzărei. căci articolul 1364 din Cod. civ., se referă la turburarea ce ar putea resulta dintr'o acțiune hipotecară saŭ în revendicare din partea unui al treilea.		
4. Cumpărătorul nu poate invoca temerea de evicțiune basată pe cumpărarea unui imobil dotat fără licitațiune publică, căci prin aceasta ar invoca incapacitatea vînzătorului, adică a uneii persoane incapabile, ceea ce este interzis de art. 952 Cod. civil, cu atât mai mult cu cât în cunoștință de cauză n'a îndeplinit formalitatea.		
5. Intrebuintarea prisosului din preț, prescrisă de art. 1253, ult. alin. este obligatorie, atât pentru soții vînzători, cât și pentru cumpărător, căci validitatea vînzărei este supusă îndeplinireii acesteii condițiunii. Așa în cât cumpărătorul este în drept de a veghea la întrebuintarea banilor proveniți din vînzare și el poate să nu se libereze de obligațiunea sa, câtă vreme nu se stabilește că suma luată de la dînsul a fost întrebuintată conform art. 1253 alin. ultim Codul civil	17	134

6. In cas când într'un act de vânzare este prevăzută în mod expres clauza resolutorie, pentru neplata prețului, judecătorul numai poate acorda termen de plată cumpărătorului după expirarea termenului și punerea în întârziere.

7. Când într'un contract de vânzare nu se conține condițiunea resolutorie expresă pentru nedepunerea prețului, și când instanța judecătorească constată în fapt că ambele părți n'au observat în mod strict contractul și sunt în culpă, judecata este în drept să considere ca bună și valabilă plata prețului făcută chiar în cursul procesului de resilierea vânzării.

8. Vânzarea este perfectă între părți îndată ce ele s'au înțeles asupra prețului și asupra lucrului 21 163

Vânzare: 9. Vânzătorul transmite în principiu cumpărătorului toate drepturile sale, dar el poate să și reserve dreptul de a încasa arenda lucrului vândut și poate, de alt-fel. pretinde de la sublocatar plata arendeii în virtutea art. 974 Cod. civil, dacă primul cumpărător se obligase a plăti arenda. 22 173

10. Vânzătorul are dreptul de privilegiu asupra mărfurilor și mobilelor vândute și neplătite, dacă ele se află încă în posesiunea debitorului chiar și în cazul când au fost cumpărate cu termen de plată, și acest privilegiu trece înaintea creditorului gagist, dacă acele mărfuri și mobile se află tot în posesiunea cumpărătorului debitor. 32 262

11. Când vânzătorul nu poate executa obligațiunea de a preda cumpărătorului imobilul vândut din cauză că acest imobil se stăpânește de un terțiu cu acte în regulă de proprietate, în asemenea condițiuni vânzarea neavând obiect este nulă și prin urmare vânzătorul nu poate reține prețul căci l'ar reține fără cauză.

Când în asemenea cas Statul este vânzător, clauza de negaranție nu se poate interpreta în sensul că Statul și rezervă dreptul de a nu transmite proprietatea lucrului vândut, căci o asemenea interpretare distruge contractul de vânzare, și această clauză de garanție nu poate dispensa pe Stat de restituirea prețului lucrului vândut, ci l' poate dispensa numai de a plăti daune interese.

Numai într'un cas Statul vânzător ar putea fi dispensat de restituirea prețului vânzării când ar putea să dovedească că dânsul a vândut un *alea* său când pe lângă clauza de negaranție ar putea dovedi că cumpărătorul știa că obiectul vândut nu aparținea Statului și această cunoștință a cumpărătorului nu se poate dovedi de cât conform regulilor de probațiune admise în materie de obligații, și prin urmare, nu prin martori sau presupțiuni când valoarea trece de 150 lei.

Prin cunoașterea din partea cumpărătorului a pericolului evicțiunii, prevăzută de art. 1340 din Codul civil, se înțelege o *cunoștință contractuală*, manifestată în contract, împăr-

tășită de ambele părți contractate, așa că nu este de ajuns ca să fi existat în mintea uneia singure din părțile contractante. . . . 41

Vânzarea bunurilor Statului: 1. Art. 8 din legea de la 31 Martie 1868 pentru vânzarea unei părți din domeniile Statului, dispune că moșiile se vând în întregul lor, așa precum se stăpânesc de Stat, și toate drepturile și îndatoririle lor în ceia-ce privește vecinătatea, trec asupra cumpărătorului.

2. Art. 11 din legea de la 12 Aprilie 1881, nu ridică cumpărătorului drepturile consacrate prin legea de la 1868 art. 8; ci are de scop numai a asigura mai bine Statul de răspunderea de evicțiune. În consecință rămân cumpărătorului neatins, toate drepturile și acțiunile inerente imobilului vândut, ca drepturi reale imobiliare. Cumpărătorul poate deci exercita o acțiune în revendicare pe care Statul neglijase de a o exercita și nu și-a rezervat-o prin actul de vânzare. 23

3. Cumpărătorul unei moșii de a Statului o cumpără așa precum se stăpânește de Stat, însă clauza aceasta pusă de Stat în contractul de vânzare nu ridică cumpărătorului dreptul la acțiunile imobiliare existente la vânzare. 27

Vânzare de bună voie prin licitație publică: 1. Vânzarea prin licitație publică a unor bunuri succesoriale este anulabilă când unul din moștenitori fiind minor emancipat prin căsătorie, nu s'au respectat formalitățile impuse prin art. 401, 402, 411 și 747 din Codul civil, chiar dacă respectivul minor a consimțit și a luat parte la vânzare. Însă aceasta e o nulitate relativă care se poate acoperi printr'o ratificare sau renunțare tacită.

2. Primirea prețului vânzării de către minorul ajuns major constituie cel puțin o ratificare (confirmare) tacită a vânzării făcută fără respectarea articolelor 401, 402, 411 și 747 Codul civil.

3. Dacă, în termen de 10 ani de la ajungerea la majoritate, fostul minor nu a atacat vânzarea prin licitație făcută cu violarea art. 401, 402, 411 și 747 din Codul civil, el se consideră a fi renunțat tacitamente la acțiunea-i în anulare și este loc a aplica art. 1900 din Codul civil (prescripțiunea). . . . 22

4. Vânzarea publică pentru esire din indiviziune ne fiind de cât o convențiune făcută de părți sub privigherea justiției, iar nu un conflict între interese opuse, în asemenea cas ordonanța de adjudecare nu este susceptibilă de recurs în casațiune ci numai calea acțiunii principale este acordată în contra ei. . . . 34

Vânzare și cumpărare de produse: Vânzarea și cumpărarea de produse sunt acte de comerț, și se judecă dupe legea comercială, ast-fel că este casabilă hotărîrea instanței judecătorești care omite a se pronunța asupra comercialității cerută de o parte. 27

Z

Zestre: Vezi: «Dotă».

ARTICOLE SI MONOGRAFII

	<u>No. sîar.</u>	<u>Pag.</u>		<u>No. sîar.</u>	<u>Pag.</u>
Alexandrescu Al: <i>Moratoriul</i>	45	383	<i>cătoare a Cărței a III din Codul de comerțiu.— Despre falimente și punerea în concordanță a unor articole din Cartea IV a aceluî codice</i>	10	73
Alexandrescu Dim.: <i>Despre dreptul de retențiune și unele din numeroasele lacune ale Codului civil, discurs rostit, în calitate de procuror general, înaintea Curții de apel din Iași, cu ocazia deschiderii anului judecătoresc 1899-1900</i>	31	249	Chebapci Dim.: <i>Câte-va cuvinte asupra revizuirii și recursului</i>	17	129
» » <i>Discurs ținut cu ocazia instalării sale cu procuror general la Înalta Curte de casație și justiție</i>	34	275	» » <i>Reforma Procedurei civile</i>	25 26	193 201
» » <i>Dobânda în diferitele timpuri și în diferite țări</i>	37	299	Comșa N. Dim.: <i>Proprietatea</i>	11 12 14	82 89 105
» » <i>Locațiune, adnotarea decisiunii No. 248/99 a Curței de casație, secția II</i>	45	586	» » » <i>Bogățiile Economice</i>	19 21 23	145 161 177
Antonescu M.: <i>Faliment și concordat, concluziuni puse înaintea Curței de apel din București, secția II, în apelul făcut de Leon M. Einhorn.</i>			Demetrian Ath.: <i>Creditul funciar</i>	6	42
Botez Corneliu: <i>Reforma Codului de procedură civilă, și legea pentru judecătoriele de pace</i>	34	276	Disescu G. C.: <i>Expunerea de motive a proiectului de reformă, a Codului de Procedură civilă</i>	38	307
Burada I. T.: <i>Răspuns la discursul pronunțat de d. procuror general Dim. Alexandresco, înaintea Curței de apel din Iași, cu ocazia deschiderii anului judecătoresc 1899-1900</i>	31	258	» » » <i>Expunerea de motive a proiectului de lege pentru organizarea serviciului portăreilor, împreună cu proiectul de lege</i>	42	359
Cesărescu N. Ion: <i>Interpretarea articolului 449 din Codul civil român</i>	18	137	Ghica T. Ion: <i>Capitolul I din legea de la 1862 asupra presei</i>	40	343
» » » <i>Comentarea unei sentințe corecționale a trib. Ilfov secția III și regula «electa una via»</i>	20	156	Ionescu Dolj I.: <i>Art. 7, paragraful 5 din Constituție</i>	7	49
» » » <i>Art. 1393 și 1395 din Cod. civil. (Art. 1990 și 1991 din Codul civil frances)</i>	22	169	» » <i>A doua societate de Credit funciar ruralo-urban</i>	13	99
» » » <i>Ultimul act de executare în materie de urmărire imobiliară</i>	33	267	» » <i>Câte-va observații asupra registrelor de stare civilă</i>	24	186
» » » <i>Câte-va cuvinte asupra art. 1411 din Codul civil</i>	36	291	» » <i>Falsul conținut într'un act nul măi poate fi urmărit ?, adnotarea unei sentințe a tribunalului Fălciu</i>	39	341
Chebapci Dim.: <i>A doua societate de Credit-funciar rural-urban</i>	4	25	Lahovari I. Gr.: <i>Câte-va lacune din Codul de procedură civilă, răspuns la discursul d-lui procuror general, la Curtea de casație, cu ocazia începerii anului judecătoresc 1899-1900</i>	30	243
» » <i>Modificarea art. 75 din Codicele de procedură civilă</i>	6	41	Lex: <i>O lege practică</i>	9	65
» » <i>Proiect de lege precedat de espunerea de motive asupra legei modifi-</i>			Mironescu G. G.: <i>Moștenirile străinilor</i>	8	57
			» » <i>Din literatura noastră juridică</i>	13	97
			» » <i>Asupra taxelor de trecere prin «Porțile de fier»</i>	15	113
			» » <i>Asupra interpretării art. 7 de la paragraful din Codul Caragea</i>	16	121

	No. ziar:	Pag.
Nenoveanu Anton : <i>Dimitrie Chebapci, schițe biografice</i>	29	225
<i>Reforma Procedurei civile, citarea cetelor de moșneni și a sătenilor împroprietăriți</i>	39	335
Rosetti Horia : <i>Baroul de Ilfov</i>	20	153
Sărățeanu D. C. ; <i>Străini și cetățeni, discurs rostit, în calitate de procuror general, la Inalta Curtea de casație, cu ocazia deschiderii anului judecătoresc 1899-1900</i>	30	233
Sotir M. N. : <i>Art. 422 din Codul de Proc. criminală</i>	18	139
» » <i>Baroul de Ilfov</i>	19	152
» » <i>Cetele de moșneni</i>	20	155
» » <i>Șicana</i>	23	178
Stelian Toma : <i>Faliment și concordat, concluziuni puse înaintea Curței de apel din București, secția II, în apelul făcut de Leon M. Einhorn.</i>	43	367
Turcu Aurel : <i>Brevetele de invențiune</i>	41	358
X : <i>Noile numiri la Curtea de casație și instalarea procurorului general d. C. D. Sărățeanu, și discursurile rostite</i>	11	81

BIBLIOGRAFII

	No. ziar.	Pag.
Chebapci Dim. : <i>Le casier judicioare, tesă pentru doctoratul în drept, susținută înaintea facultății de drept din Paris</i> de G. G. Mironescu	2	9
Hermance Edmond : <i>casier judiciar, dare de seamă despre tesa de doctorat a d-lui G. G. Mironescu</i>	10	75
Mironescu G. G. : <i>Manualul de Procedura dreptului civil roman, de Paul Negulescu</i>	16	127
X : <i>Dare de seamă despre lucrarea : «Presidentul tribunalului în legislația română», a d-lui V. G. Tătaru</i>	1	22
» <i>Dare de seamă despre lucrarea : «Controversele legii pentru judecătoriale de pace din 1 Iunie 1896» a d-lui Corneliu Botez</i>		
» <i>Les droits de péage aux portes de fer, lucrare a d-lui Ioan T. Ghica</i>	33	274

NECROLOGURI

George Filitti	3	17
M. Poenaru-Bordea	5	33
Lascăr Catargi	14	105
Dimitrie Chebapci	29	225

~~~~~  
**FIN E**  
 ~~~~~


De vînzare la tipografia ziarului, str. Carol 19, București

PREȚUL 5 LEI